

الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه اوزون

ماده واحده - کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه اوزون مشتمل بر یک مقدمه و ۲۱ ماده و ۲ ضمیمه و نیز متن پروتکل مونترآل در مورد موادکاهنده لایه اوزون مصوب ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ (سال ۱۳۶۶ شمسی) (از ملحقات کنوانسیون وین در مورد حفاظت از لایه اوزون) به شرح پیوست تصویب و اجازه تسلیم اسناد الحاق آن داده می‌شود.

[Z]کنوانسیون وین برای حفاظت از لایه اوزون

مقدمه

طرفهای این کنوانسیون

با علم به اثر بالقوه زیان‌آور دگرگونی‌های لایه اوزون بر زندگی انسان و محیط زیست، با تذکار مقررات مربوط در اعلامیه کنفرانس سازمان ملل درباره محیط زیست انسان و به ویژه اصل ۲۱، که پیش‌بینی کرده است "طبق منشور ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل، دولت‌ها کاملاً حق دارند تا در چهارچوب مقررات محیط زیستی خود از منابع خود بهره‌برداری کنند، و نیز مسئولند تضمین کنند که فعالیتهای انجام شده در حیطه صلاحیت یا کنترل آنها موجب زیان به محیط زیست کشورها یا مناطق خارج از محدوده صلاحیت ملی آنها نباشد".

با توجه به اوضاع و احوال و شرایط خاص کشورهای در حال توسعه،

با توجه به کارها و مطالعات در حال انجام در سازمان‌های ملی و بین‌المللی و به ویژه طرح جهانی اقدام درباره لایه اوزون مربوط به برنامه محیط زیست سازمان ملل، و نیز با توجه به تدابیر احتیاطی برای حفظ لایه اوزون که در سطوح ملی و بین‌المللی تاکنون اتخاذ شده است، با علم به این که اقدامات برای حفاظت لایه اوزون از گزند دگرگونی‌های ناشی از فعالیت‌های انسان مستلزم همکاری و اقدامات بین‌المللی است و باید مبتنی بر ملاحظات علمی و فنی مربوط باشد، و نیز با علم به نیاز به پژوهش بیشتر و مطالعات منظم به منظور توسعه دانش علمی مربوط به لایه اوزون و اثرات زیان‌آور احتمالی ناشی از تغییرات آن، با تصمیم برای حفظ بهداشت انسان و محیط زیست در مقابل اثرات سوء ناشی از تحولات لایه اوزون، به نحو ذیل توافق نموده‌اند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر اجرای این کنوانسیون:

- ۱ - "لایه اوزون" به معنی لایه اوزون جوی واقع در سطح فوق از لایه مرزی سیاره زمین است.
- ۲ - "اثرات سوء" به معنی تغییرات در محیط فیزیکی یا "بیوتا" از جمله تغییرات اقلیمی است که بر سلامت انسان یا بر ترکیب، قابلیت کسب مجدد نیرو و حاصلخیزی اکوسیستم‌های طبیعی یا مصنوعی و یا بر مواد مفید برای انسان اثرات زیان‌آور جدی دارد.
- ۳ - "تکنولوژی یا تجهیزات جایگزین" یعنی تکنولوژیها یا تجهیزاتی که استفاده از آنها کاهش یا از بین بردن کامل پخش اجسامی را که اثرات بالفعل و یابالقوه سوء بر لایه اوزون دارند امکان‌پذیر می‌سازد.
- ۴ - "اجسام جایگزین" یعنی اجسامی که اثرات سوء بر لایه اوزون را کاهش می‌دهند، از بین می‌برند و یا از بروز آنها جلوگیری می‌نمایند.
- ۵ - غیر از مواردی که در متن به گونه‌ای دیگر تصریح شده باشد "طرف‌ها و اعضاء و امضاءکنندگان" این کنوانسیون به نحو مترادف به کار رفته‌اند.

۶ - "سازمان یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای" یعنی سازمانی که به وسیله دولتهای منطقه معینی تشکیل شده است و نسبت به امور موضوع این کنوانسیون یا پروتکل‌های مربوط به آن واجد صلاحیت بوده و قانوناً مجاز می‌باشد که طبق آیین‌نامه‌های داخلی خود اسناد مربوطه را امضاء، تصویب، قبول و تأیید نموده و یا به اسناد مربوطه ملحق گردد.

۷ - " پروتکل‌ها" به معنی پروتکل‌های این کنوانسیون می‌باشند.

ماده ۲ - تعهدات کلی

۱ - طرفها طبق مقررات این کنوانسیون و پروتکل‌های معتبر که عضویت آنها را دارا می‌باشند، اقدامات لازم را به منظور حفظ سلامت انسان و محیط‌زیست در قبال اثرات بلافعل و یا بالقوه سوء ناشی از فعالیت‌های انسان که لایه اوزون را دگرگون می‌سازند یا ممکن است دگرگون سازند، معمول خواهند داشت.

۲ - بدین منظور طرفها بر حسب امکانات در دسترس و توانایی‌های خود اقدامات زیر را معمول خواهند نمود:

الف - همکاری از طریق مشاهدات، پژوهش و مبادله اطلاعات منظم جهت فهم بهتر و ارزیابی اثرات فعالیت‌های انسان بر لایه اوزون و اثرات تغییرات لایه اوزون بر سلامت انسان و محیط زیست.

ب - اتخاذ تدابیر مناسب قانونی و اداری و همکاری در هماهنگ‌سازی خط‌مشی‌های شایسته جهت کنترل، تحدید، تقلیل یا جلوگیری از فعالیت‌های انسانی تحت اختیار و کنترل آنان، هر گاه تشخیص داده شود که این فعالیت‌ها یقیناً و یا احتمالاً موجب اثرات سویی هستند که از دگرگونی یا دگرگونی‌محتمل لایه اوزون ناشی می‌گردد.

پ - همکاری در تدوین اقدامات، رویه‌ها و ضوابط مورد توافق جهت اجرای این کنوانسیون، به منظور تصویب پروتکل‌ها و الحاقیه‌ها.

ت - همکاری با ارگان‌های ذیصلاح بین‌المللی جهت اجرای مؤثر این کنوانسیون و پروتکل‌هایی که عضو آنها می‌باشد.

۳ - مقررات این کنوانسیون به هیچ وجه به حق اعضاء نسبت به اتخاذ تدابیر داخلی، طبق قوانین بین‌المللی، علاوه بر آنهایی که در بندهای ۱ و ۲ فوق‌بدان اشاره شده است، لطمه وارد نمی‌سازد و نیز تأثیری در اقداماتی که تا کنون یکی از اعضاء کنوانسیون انجام داده است نخواهد داشت، مشروط به این که این تدابیر و اقدامات با تعهداتشان به موجب این کنوانسیون مغایر نبوده باشد.

۴ - اجرای این ماده مبتنی بر ملاحظات علمی و فنی مربوطه خواهد بود.

ماده ۳ - پژوهش و مشاهدات سیستماتیک

۱ - اعضاء تعهد می‌نمایند که عندالاقضاء انجام پژوهش و ارزیابی‌های علمی را در خصوص موارد ذیل مستقیماً و یا از طریق ارگانهای ذیصلاح بین‌المللی آغاز کنند یا در مورد آنها همکاری نمایند:

الف - فرآیندهای فیزیکی و شیمیایی که ممکن است لایه اوزون را تحت تأثیر قرار دهند.

ب - تندرستی انسان و اثرات دیگر زیست‌شناسی ناشی از دگرگونی‌های لایه اوزون، به ویژه اثرات معلول تغییرات در تشعشعات ماوراء بنفش خورشید که دارای اثرات زیست‌شناسی می‌باشد.

پ - اثرات اقلیمی ناشی از دگرگونی‌های لایه اوزون.

ت - اثرات حاصل از هر گونه دگرگونی لایه اوزون و از هر گونه تغییر تبعی در تشعشعات بر مواد طبیعی و صنعتی مفید برای انسان.

ث - اجسام، رویه‌ها، فرآیندها و فعالیت‌هایی که ممکن است بر لایه اوزون اثر بگذارند، و اثرات جمعی آنها.

ج - اجسام و تکنولوژی‌های جایگزین.

چ - امور اجتماعی، اقتصادی مربوط.

و آنچه که در الحاقیه‌های شماره ۱ و ۲ تشریح شده است.

۲۰ - اعضاء تعهد می‌نمایند که عندالاقضاء مستقیماً یا از طریق ارگانهای ذیصلاح بین‌المللی و با توجه کامل به قوانین داخلی خود و فعالیت‌های جاری در سطوح ملی و بین‌المللی برنامه‌های مشترک یا تکمیلی جهت بررسی سیستماتیک وضع لایه اوزون و سایر عوامل مربوط، که در الحاقیه شماره ۱ شرح داده شده است، برقرار نموده و یا گسترش دهند.

۳ - اعضاء متعهد می‌شوند که مستقیماً یا از طریق سازمانهای ذیصلاح بین‌المللی در مراقبت نسبت به جمع‌آوری، ارزیابی و انتقال اطلاعات پژوهشی و مطالعاتی از طریق مراکز ذیربط اطلاعاتی جهان به طور منظم و به موقع همکاری نمایند.

ماده ۴ - همکاری در زمینه‌های حقوقی، علمی و فنی

۱ - اعضاء می‌بایستی مبادله اطلاعات علمی، فنی، اجتماعی، اقتصادی، تجاری و حقوقی مربوط به این کنوانسیون را که در الحاقیه شماره ۲ با تفصیل بیشتر ذکر شده است تسهیل و ترغیب نمایند. این گونه اطلاعات در دسترس سازمانهای مورد توافق اعضاء قرار خواهند گرفت. چنانچه تأمین‌کننده اطلاعات آنها را محرمانه اعلام کرده باشد، هر یک از سازمانهای دریافت‌کننده اطلاعات باید در عدم افشای اطلاعات مزبور مراقبت و آنها را به نحوی ضبط و ربط نماید که قبل از قرار دادن آنها در دسترس همه اعضاء جنبه محرمانه بودن آنها ملحوظ و مراعات گردیده باشد.

۲ - اعضاء باید طبق قوانین و مقررات و عرف داخلی خود و به ویژه با در نظر گرفتن نیازهای کشورهای در حال توسعه در پیشبرد توسعه و انتقال تکنولوژی و دانش مستقیماً یا از طریق سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح، همکاری نمایند. این همکاری باید بخصوص از طریق ذیل انجام گردد:

الف - تسهیل در کسب تکنولوژی‌های جایگزین توسط طرف‌های دیگر.

ب - تأمین اطلاعات در خصوص تکنولوژیها و تجهیزات جایگزین و فراهم آوردن دستورالعمل‌ها و جزوه‌های راهنمای خاص آنها.

پ - تأمین تجهیزات و امکانات لازم برای پژوهش و مطالعات سیستماتیک.

ت - آموزش مناسب پرسنل علمی و فنی.

ماده ۵ - انتقال اطلاعات

اعضاء می‌بایستی در چهارچوب روش و مقاطع زمانی تعیین شده در جلسات اعضاء اسناد خاص، اطلاعات مربوط به تدابیر اتخاذ شده توسط خود رابرای اجرای این کنوانسیون و پروتکل‌هایی که عضویت آنها را دارند، از طریق دبیرخانه به کنفرانس امضاءکنندگان (مصوبه حاضر) موضوع ماده ۶ آتی‌الذکر منتقل نمایند.

ماده ۶ - کنفرانس امضاءکنندگان

۱ - بدینوسیله یک کنفرانس امضاءکنندگان تشکیل می‌شود که نخستین جلسه آن به وسیله دبیرخانه‌ای که به طور موقت به موجب

ماده ۷، حداکثر یک‌سال پس از به اجراء درآمدن این کنوانسیون، تعیین می‌گردد، منعقد خواهد گردید. بعد از آن جلسات عادی کنفرانس امضاءکنندگان باید به فواصل مرتب، که توسط خود کنفرانس و در نخستین جلسه آن تعیین خواهد شد، منعقد می‌گردد.

۲ - تاریخ جلسات فوق‌العاده کنفرانس امضاءکنندگان به تشخیص خود کنفرانس یا بر اساس درخواست کتبی هر یک از اعضاء تعیین خواهد شد، مشروط به آنکه درخواست ظرف شش ماه بعد از ارسال توسط دبیرخانه مورد تأیید حداقل یک سوم اعضاء قرار گیرد.

۳ - کنفرانس امضاءکنندگان می‌بایستی به اتفاق آراء و آیین‌نامه‌های اجرایی و مالی برای خود و ارگانهای فرعی که ممکن است تشکیل دهد و همچنین مقررات مالی حاکم بر انجام وظیفه دبیرخانه را مورد موافقت و تصویب قرار دهد.

۴ - کنفرانس امضاءکنندگان می‌بایستی در اجرای این کنوانسیون مراقبت و نظارت مستمر اعمال نموده و علاوه بر آن می‌بایستی:

الف - نحوه و فواصل زمانی انتقال اطلاعات موضوع ماده ۵ را تعیین نموده و اطلاعات مزبور و همچنین گزارشهای تسلیمی از طرف ارگانهای فرعی خود را مورد بررسی قرار دهد.

ب - اطلاعات علمی مربوط به لایه اوزون، دگرگونی احتمالی آن و اثرات بالقوه چنین دگرگونیهای را مورد بررسی قرار دهد.

پ - طبق ماده ۲، در هماهنگی خط‌مشی‌ها، سیاستها تدابیر مناسب اتخاذ شده جهت تقلیل و پخش و نشر موادی که موجب دگرگونی لایه اوزون می‌گردند، مساعدت و توصیه‌های لازم را در مورد اقدامات مربوط به این کنوانسیون ارائه نمایند.

ت - طبق مواد ۳ و ۴ برنامه‌هایی برای پژوهش، مطالعات منظم، همکاری‌های علمی و تکنولوژی، مبادله اطلاعات و انتقال تکنولوژی و دانش، تدوین نمایند.

ث - طبق مواد ۹ و ۱۰، در صورت لزوم اصلاحیه‌هایی بر این کنوانسیون و الحاقیه‌های آن مورد مطالعه و تصویب قرار دهند.

ج - اصلاح هر پروتکل و هر الحاقیه آن را مورد بررسی قرار دهند و در صورت اتخاذ تصمیمی در این زمینه، توصیه‌های خود را

به طرفهای ذیربط پروتکل ارائه دهند.

چ - طبق ماده ۱۰، الحاقیه‌های اضافی به این کنوانسیون را مورد بررسی و در صورت لزوم تصویب قرار دهند.

ح - طبق ماده ۸ پروتکل‌هایی را مورد بررسی و در صورت لزوم تصویب قرار دهند.

خ - به منظور اجرای این کنوانسیون در صورت لزوم ارگانهای فرعی تشکیل دهند.

د - عندالاقضاء خدمات سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح و کمیته‌های علمی به ویژه سازمان هواشناسی جهانی، سازمان بهداشت جهانی و همچنین کمیته هماهنگ‌کننده مربوط به لایه اوزون را در پژوهش‌های علمی، مطالعات سیستماتیک و فعالیتهای دیگر مربوط به اهداف کنوانسیون درخواست و حسب مورد از اطلاعات کسب شده از این سازمانها و کمیته‌ها استفاده نمایند.

ذ - هر گونه اقدامی اضافی را که ممکن است برای نیل به اهداف این کنوانسیون لازم گردد مورد توجه قرار دهند.

۵ - سازمان ملل متحد، ارگانهای تخصصی آن و سازمان بین‌المللی انرژی اتمی و نیز هر کشوری که طرف این کنوانسیون نیست، می‌توانند نمایندگانی را به عنوان ناظر در جلسات کنفرانس امضاءکنندگان داشته باشند، هر سازمان یا ارگان، واجد شرایط در زمینه‌های مربوط به حفظ لایه اوزون اعم از ملی و بین‌المللی، دولتی یا غیر دولتی، که تمایل خود را به اعزام نماینده به عنوان ناظر در کنفرانس امضاءکنندگان به دبیرخانه اطلاع داده است، می‌تواند در جلسات کنفرانس شرکت نماید، مگر آنکه حداقل یک سوم اعضای حاضر با این امر مخالفت ورزند. پذیرش و شرکت ناظران تابع آیین‌نامه مصوب در کنفرانس امضاءکنندگان خواهد بود.

ماده ۷ - دبیرخانه

۱ - وظایف دبیرخانه به قرار ذیل خواهد بود:

الف - ترتیب دادن جلسات پیش‌بینی شده در موارد ۶، ۸، ۹، ۱۰ و تأمین خدمات مربوط به آنها.

ب - تهیه و ارسال گزارشهایی بر اساس اطلاعات دریافت شده طبق مواد ۴ و ۵ و نیز بر پایه اطلاعات حاصل از جلسات ارگانهای فرعی که به موجب ماده ۶ تشکیل شده‌اند.

پ - انجام وظایف محوله به آن به موجب هر پروتکل.

ت - تهیه گزارش درباره فعالیت‌هایی که در ایفای وظایف خود به موجب این کنوانسیون انجام داده است و ارائه آن گزارشها به کنفرانس امضاءکنندگان.

ث - برقراری هماهنگیهای لازم با سایر ارگانهای بین‌المللی مربوط و به ویژه تمهید ترتیبات قراردادی و اداری، حسب ضرورت، برای ایفای مؤثر وظایف خود.

ج - ایفاء وظایف دیگری که کنفرانس امضاءکنندگان تعیین نماید.

۲ - وظایف دبیرخانه تا پایان اولین جلسه عادی کنفرانس امضاءکنندگان که طبق ماده ۶ منعقد خواهد گردید، موقتاً توسط برنامه محیط زیست سازمان ملل ایفاء خواهد گردید.

کنفرانس امضاءکنندگان در اولین جلسه عادی خود دبیرخانه را از میان سازمانهای بین‌المللی موجود و ذیصلاحی تعیین خواهد کرد که تمایل خود را نسبت به ایفای وظایف دبیرخانه به موجب این کنوانسیون اعلام داشته‌اند.

ماده ۸ -

۱ - کنفرانس امضاءکنندگان می‌تواند در جلسه خود پروتکلهایی را طبق ماده ۲ تصویب کند.

۲ - متن کلیه پروتکل‌های پیشنهادی توسط دبیرخانه لااقل شش ماه قبل از چنین جلسه‌ای به اطلاع امضاءکنندگان خواهد رسید.

ماده ۹ - اصلاح کنوانسیونها و پروتکلها

۱ - هر یک از اعضاء می‌تواند اصلاح این کنوانسیون یا هر یک از پروتکل‌های آنرا پیشنهاد نماید. در این اصلاحیه‌ها باید ملاحظات علمی و فنی مد نظر قرار گیرد.

۲ - اصلاحیه‌های این کنوانسیون در جلسه کنفرانس امضاءکنندگان مورد قبول قرار خواهد گرفت. اصلاحیه‌های مربوط به پروتکل در جلسه اعضای آن پروتکل خاص پذیرفته خواهد گردید. به جز مواردی که به نحو دیگری در پروتکل پیش‌بینی شده باشد، متن

هر اصلاحیه پیشنهادی کنوانسیون حاضر یا هر پروتکل توسط دبیرخانه حداقل شش ماه پیش از جلسه‌ای که برای تصویب آن در نظر گرفته شده است، به اطلاع اعضاء خواهد رسید.

۳ - امضاءکنندگان به منظور نیل به اتفاق نظر در قبول هر یک از اصلاحیه‌های پیشنهادی مربوط به این کنوانسیون، کوشش‌های لازم را مبذول خواهند داشت. چنانچه علیرغم کلیه کوشش‌های به عمل آمده توافقی حاصل نگردد، به عنوان آخرین اقدام، اصلاحیه با رأی اکثریت سه چهارم اعضاء حاضر و دارنده حق رأی مورد تأیید قرار گرفته و توسط مرجع امانت‌دار جهت تأیید، تصویب و پذیرش به کلیه اعضاء تسلیم خواهد گردید.

۴ - روش مذکور در بند ۳ فوق در مورد اصلاحیه‌های وارده به کلیه پروتکلها قابل اعمال است. ولی فقط احراز دو سوم اکثریت امضاءکنندگان آن پروتکل که در جلسه حاضر و صاحب رأی می‌باشند، برای تصدیق و تصویب آن کفایت می‌نماید.

۵ - تصویب، تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها کتباً به اطلاع مرجع امانت‌دار خواهد رسید. اصلاحیه‌های پذیرفته شده طبق بندهای ۳ و ۴ فوق، در نودمین روز بعد از وصول اعلامیه تصویب، تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها از جانب حداقل سه چهارم امضاءکنندگان این کنوانسیون یا حداقل دو سوم اعضاء پروتکل مربوط به مرجع امانت‌دار، نسبت به اعضاء پذیرنده آنها قابل اجراء خواهد بود، مگر آنکه به نحو دیگری در پروتکل پیش‌بینی شده باشد. اصلاحیه‌های مزبور نسبت به هر یک از اعضاء دیگر در نودمین روز پس از آنکه آن عضو مدارک مربوط به تصویب، تأیید و پذیرش اصلاحیه‌ها را تقدیم‌داشت، لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۶ - به منظور اجرای این ماده "اعضای حاضر و صاحب رأی" به معنی طرفهای حاضر در جلسه می‌باشد که رأی مثبت یا منفی می‌دهند.

ماده ۱۰ - تصویب و اصلاح الحاقیه‌ها

۱ - الحاقیه‌های این کنوانسیون یا هر پروتکل، حسب مورد جزء لایتجزای این کنوانسیون یا پروتکل خواهد بود و در صورتی که به نحوی دیگر تصریح‌نشده باشد، اشاره به این کنوانسیون یا پروتکل‌های آن به منزله اشاره به الحاقیه‌های آنها نیز خواهد بود. این الحاقیه‌ها به امور و مسائل علمی، فنی و اداری محدود خواهد بود.

۲ - جز در مواردی که پروتکل در مورد الحاقیه‌های خود به نحو دیگری پیش‌بینی نموده باشد، رویه ذیل در خصوص پیشنهاد، تصویب و به اجراء درآمدن الحاقیه‌های منضم به این کنوانسیون یا به الحاقیه‌های هر پروتکل قابل اجراء خواهد بود:

الف - الحاقیه‌های منضم به کنوانسیون حاضر طبق رویه مذکور در بندهای ۲ و ۳ ماده ۹ پیشنهاد و تصویب خواهد شد، در حالی که الحاقیه‌های پروتکلها طبق رویه مندرج در بندهای ۲ و ۴ ماده ۹ پیشنهاد و پذیرش می‌گردند.

ب - هر طرفی که قادر نباشد یک الحاقیه اضافی به این کنوانسیون یا یک الحاقیه به هر پروتکلی که خود طرف آن است تصویب نماید، باید مرجع امانت‌دار را ظرف مدت شش ماه از تاریخ اعلام تصویب از طرف مرجع امانت‌دار، از این امر مطلع سازد، مرجع مزبور می‌بایستی بدون تأخیر همه‌اعضاء را از دریافت این اعلام تصویب آگاه سازد. هر یک از اعضا می‌تواند در هر زمان به جای مخالفت قبلی خود، اعلام تصویب نماید و الحاقیه‌ها از آن زمان برای آن طرف لازم‌الاجرا خواهد گردید.

پ - به محض انقضای شش ماه از تاریخ ارسال اطلاعیه از طرف مرجع امانت‌دار، الحاقیه برای همه طرفهای این کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط، که اطلاعیه‌ای طبق مفاد بند (ب) فوق، تسلیم نکرده‌اند قابل اجراء خواهد گردید.

۳ - پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجرا گردیدن اصلاحیه‌های الحاقیه‌های این کنوانسیون یا هر یک از پروتکل‌های آن تابع روش مذکور برای پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجرا گردیدن الحاقیه‌های کنوانسیون یا پروتکلها خواهد بود و الحاقیه‌ها و اصلاحیه‌ها تا زمانی که اصلاحیه این کنوانسیون یا پروتکل مربوط به مرحله اجرا درنیامده است، لازم اجرا نخواهد شد.

۴ - هر گاه یک الحاقیه اضافی یا یک اصلاحیه الحاقی موکول به اصلاحیه‌ای بر این کنوانسیون یا یک پروتکل گردد، الحاقیه اضافی یا اصلاحیه الحاقی تا زمانی که اصلاحیه این کنوانسیون یا پروتکل مربوط به مرحله اجرا در نیامده است، لازم‌الاجرا نخواهد شد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات

۱ - در صورت بروز اختلاف بین امضاءکنندگان، در مورد تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای ذیربط می‌بایستی از طریق

مذاکره به حل و فصل آن مبادرت ورزند.

۲ - هر گاه طرفهای ذیربط نتوانند از طریق مذاکره به حل و فصل اختلاف نائل آیند، می‌توانند مشترکاً مساعی جمیله و یا وساطت شخص ثالثی را تقاضا نمایند.

۳ - هنگام تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق این کنوانسیون، یا هر زمان بعد از آن، یک دولت یا سازمان یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند کتباً به مرجع امانت‌دار اعلام دارد که در مورد اختلافی که هنوز طبق بندهای ۱ و ۲ فوق حل نشده است، یک و یا دو طریق اجباری حل و فصل اختلاف مشروحه در ذیل را خواهد پذیرفت:

الف - داوری طبق روش مصوب در اولین جلسه عادی کنفرانس امضاءکنندگان.

ب - تسلیم اختلاف به دیوان بین‌المللی دادگستری.

۴ - هر گاه اعضاء کنوانسیون طبق بند ۳ فوق این روش و یا هر روش دیگری را نپذیرند، اختلاف حسب بند ۵ به سازش ارجاع می‌شود، مگر آنکه اعضاء به نحو دیگری توافق نمایند.

۵ - کمیسیون سازش به درخواست یکی از طرفهای اختلاف تشکیل می‌شود، کمیسیون مرکب خواهد بود از تعداد مساوی اعضاء تعیین شده از جانب هر یک از طرفهای ذیربط و رئیس کمیسیون مشترکاً به وسیله اعضاء منصوب هر طرف انتخاب خواهد گردید. رأی کمیسیون قطعی و توصیه‌آمیزی باشد و طرفها می‌بایستی آنرا با حسن نیت مورد توجه قرار دهند.

۶ - مفاد این ماده در مورد هر پروتکل دیگری قابل اجراء بوده مگر آنکه در پروتکل مربوط به نحو دیگری پیش‌بینی شده باشد. ماده ۱۲ - امضاء

این کنوانسیون برای امضای دولتها یا سازمان منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی در وزارت امور خارجه فدرال جمهوری اتریش در وین از تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۵ تا ۲۱ سپتامبر ۱۹۸۵ و در مقر اصلی سازمان ملل متحد در نیویورک از ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۵ تا ۲۱ مارس ۱۹۸۶ مفتوح خواهد بود.

ماده ۱۳ - تصویب، پذیرش یا موافقت

۱ - این کنوانسیون و کلیه پروتکل‌های آن تابع مقررات تصویب، پذیرش یا موافقت دولتها یا سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی خواهد بود. مدارک مربوط به تصویب، پذیرش یا موافقت نزد مرجع امانت‌دار تودیع خواهد گردید.

۲ - هر سازمانی که در بند ۱ فوق به آن اشاره شده است و به عضویت این کنوانسیون یا هر پروتکل منضم به آن درمی‌آید، بدون آنکه دولتهای عضو آن سازمان امضاءکننده کنوانسیون باشند، مکلف به اجرای تعهدات موضوع کنوانسیون یا پروتکل آن، حسب مورد خواهد بود. در مورد سازمانهایی که یک یا چند دولت عضو آنها عضو کنوانسیون یا پروتکل مربوطه می‌باشند، سازمان و دولتهای عضو آن در مورد مسئولیتهای مربوط به ایفای تعهدات خود به موجب کنوانسیون یا پروتکل، حسب مورد، تصمیم خواهند گرفت.

در این گونه موارد، سازمان و دولتهای عضو حق نخواهند داشت حقوق تحت کنوانسیون یا پروتکل مربوط را توأمأ اعمال نمایند.

۳ - سازمانهای مذکور در بند ۱ فوق می‌بایستی در اسناد مربوط به تصویب، پذیرش و موافقت خود حدود صلاحیت خود را نسبت به امور موضوع کنوانسیون یا پروتکل مربوطه اعلام نمایند. همچنین این سازمانها می‌بایستی مرجع امانت‌دار را از هر گونه تغییر در حدود صلاحیتشان مطلع کنند.

ماده ۱۴ - الحاق

۱ - از زمانی که مهلت امضاء کنوانسیون حاضر یا پروتکل مربوطه منقضی می‌گردد و هر پروتکل مربوط به آن برای الحاق توسط دولتها و سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی مفتوح خواهد بود. مدارک الحاق می‌بایستی نزد مرجع امانت‌دار ایداع گردد.

۲ - سازمانهای مورد اشاره در بند ۱ فوق می‌بایستی در مدارک الحاق خود حدود صلاحیت خود را نسبت به امور موضوع کنوانسیون یا پروتکل مربوطه اعلام نمایند. این سازمانها نیز می‌بایستی مرجع امانت‌دار را از هر گونه تغییرات عمده در حدود

صلاحیت خود مطلع سازند.

۳- مقررات بند ۲ ماده ۱۳، نسبت به سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی که به این کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط به آن ملحق می‌شوند، اعمال خواهد گردید.

ماده ۱۵ - حق رای

۱- هر یک از امضاءکنندگان این کنوانسیون یا پروتکل مربوط به آن حق یک رأی خواهد داشت.

۲- جز در مورد پیش‌بینی شده در بند ۱ فوق، سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی می‌بایستی حق خود را در اموری که در حیطه صلاحیتشان است، با دادن تعدادی رأی مساوی، تعداد دولتهای عضو خود که اعضای کنوانسیون یا پروتکل مربوط بدان هستند اعمال نمایند. هر گاه دولتهای عضو آنها حق رأی خود را اعمال کرده باشند، این سازمانها نمی‌بایستی از حق رأی خود استفاده نمایند و بالعکس.

ماده ۱۶ - ارتباط بین کنوانسیون و پروتکل‌های آن

۱- یک دولت یا یک سازمان منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی نمی‌تواند به عضویت یک پروتکل درآید، مگر آنکه از قبل طرف کنوانسیون بوده و یا در همان زمان به عضویت آن داخل شود.

۲- تصمیمات مربوط به هر پروتکل فقط می‌بایستی به وسیله طرفهای آن پروتکل اتخاذ گردد.

ماده ۱۷ - لازم‌الاجرا گردیدن

۱- کنوانسیون حاضر در نودمین روز پس از تاریخ ایداع بیستمین سند مربوط به تصویب، پذیرش موافقت یا الحاق لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲- کلیه پروتکلها، جز در مواردی که به نحو دیگری پیش‌بینی شده باشد در نودمین روز پس از تاریخ ایداع یازدهمین سند تصویب، پذیرش یا موافقت با پروتکل یا الحاق بدان لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۳- برای هر طرفی که این کنوانسیون را پس از ایداع بیستمین سند تصویب، پذیرش موافقت یا الحاق، تصویب قبول و یا تأیید می‌کند یا بدان ملحق می‌شود، کنوانسیون در نودمین روز بعد از تاریخ ایداع مدارک تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق آن طرف لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۴- جز در مواردی که به نحو دیگری در پروتکل قید شده باشد کلیه پروتکلها برای طرفی که بعد از لازم‌الاجرا شدن آن طبق بند ۲ فوق آنرا تصویب، قبول و یا تأیید می‌کند یا بدان ملحق می‌گردد.

در نودمین روز بعد از تاریخ ایداع مدارک تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق توسط آن طرف یا در تاریخی که کنوانسیون برای آن طرف قابل اجراء می‌شود، هر کدام دیرتر باشد، لازم‌الاجرا می‌گردد.

۵- به منظور اجراء بند ۱ و ۲ فوق هر یک از مدارک ایداع شده توسط یک سازمان منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی به عنوان مدرک اضافی بر مدارکی که دولتهای عضو آن سازمان ایداع کرده‌اند، محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۸ - شروط

هیچ شرطی در این کنوانسیون پیش‌بینی نشده است.

ماده ۱۹ - رجوع

۱- در هر زمان پس از چهار سال از تاریخ لازم‌الاجرا گردیدن این کنوانسیون برای یکی از اعضاء عضو مزبور می‌تواند با اعلام کتبی به مرجع امانت‌دار از الحاق خود به کنوانسیون رجوع نماید.

۲- جز در مواردی که به نحو دیگری در پروتکل پیش‌بینی شده باشد، در هر زمان پس از چهار سال از تاریخ لازم‌الاجرا گردیدن پروتکل برای یکی از اعضاء عضو مزبور می‌تواند با اعلام کتبی به مرجع امانت‌دار الحاق خود به پروتکل را مسترد دارد.

۳- چنین رجوع بعد از انقضای یک سال از تاریخ وصول آن توسط مرجع امانت‌دار، یا هر تاریخ بعدی که در اعلامیه رجوع مشخص شده باشد، مؤثر خواهد بود.

- و کار
- ۴ - رجوع هر طرفی از الحاق خود به این کمیسیون، به منزله رجوع آن طرف از کلیه پروتکلهایی است که عضویت آن را داشته است.
- ماده ۲۰ - مرجع امانت‌دار
- ۱ - دبیر کل سازمان ملل متحد وظایف امانت‌دار این کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن را به عهده خواهد داشت.
- ۲ - مرجع امانت‌دار اعضای کنوانسیون را به ویژه از موارد ذیل مطلع خواهد ساخت:
- الف - امضای این کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن و ایداع مدارک تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق طبق مواد ۱۳ و ۱۴.
- ب - تاریخی که کنوانسیون و هر پروتکل مربوط به آن طبق ماده ۱۷ لازم‌الاجرا خواهد گردید.
- پ - اعلامیه‌های رجوع انجام شده طبق ماده ۱۹.
- ت - اصلاحیه‌های مصوبه در خصوص کنوانسیون یا هر پروتکل مربوط به آن، پذیرش آنها توسط اعضاء و تاریخ لازم‌الاجرا گردیدن آنها طبق ماده ۹.
- ث - کلیه مکاتبات مربوط به تصویب و موافقت با الحاقیه‌ها و اصلاحیه الحاقیه‌ها طبق ماده ۱۰.
- ج - اطلاعیه‌های سازمان منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی در مورد حدود صلاحیت آنها نسبت به امور موضوع این کنوانسیون و یا هر پروتکل مربوط به آن و همچنین تغییرات انجام شده در آنها.
- چ - اعلامیه‌های تسلیم شده طبق بند ۳ ماده ۱۱.
- ماده ۲۱ - متون معتبر
- اصل این کنوانسیون که به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تهیه گردیده و کلیه آنها از اعتبار واحدی برخوردارند می‌بایستی نزد دبیر کل سازمان ملل متحد ایداع شود.
- در تصدیق و تسجیل مراتب فوق، اینجانب امضاءکننده ذیل، که دارای اختیار لازم در این مورد هستم، این کنوانسیون را امضاء نمودم.
- منعقد در وین در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۵
- الحاقیه ۱
- پژوهش و مشاهدات علمی
- ۱ - طرفهای این کنوانسیون تصدیق می‌نمایند که مسائل عمده علمی به قرار ذیل است:
- الف - دگرگونی لایه اوزون منجر به تغییر مقدار تشعشعات ماوراء بنفش خورشیدی دارای اثرات زیست‌شناسی UV - B می‌گردد و این تشعشعات چون به سطح زمین می‌رسد عواقب بالقوه‌ای برای سلامت انسان، ارگانسیم‌ها، اکوسیستم‌ها و مواد مفید برای انسان در بر دارد.
- ب - تغییرات توزیع عمودی اوزون می‌تواند تغییراتی در ساختار دمای جو پدید آورده و عواقب بالقوه‌ای در آب و هوا و اقلیم داشته باشد.
- ۲ - امضاءکنندگان کنوانسیون می‌بایستی طبق ماده ۳ در انجام پژوهش و مشاهدات علمی و تنظیم و تدوین پیشنهادات خود جهت تحقیقات و مطالعات در زمینه‌های ذیل همکاری نمایند:
- الف - پژوهش در فیزیک و شیمی جو (اتمسفر)
- ۱ - الگوهای نظری جامع، توسعه بیشتر الگوهایی که تأثیرات متقابل بین فرآیندهای تشعشعی، دینامیک و شیمیایی را مورد توجه قرار می‌دهد، بررسی اثرات همزمان فعالیت‌های گوناگون انسان و آنچه به طور طبیعی روی می‌دهد بر اوزون اتمسفر، تفسیر مجموعه‌های اطلاعات اندازه‌گیری ماهواره‌ای و غیر ماهواره‌ای، ارزیابی هر گونه تغییر در روندهای جوی و ژئوفیزیکی، و توسعه روشهایی برای مربوط ساختن تغییر این شاخص‌ها در موارد خاص.
- ۲ - مطالعات آزمایشگاهی در مورد نرخ ضرائب، سطح مقطع جذب و مکانیسم فرآیندهای شیمیایی یا فتوشیمیایی در لایه‌های

- تروپوسفر و استراتوسفر، اطلاعات طیف‌نگاری برای اطمینان از اندازه‌گیری‌های صحرائی در تمام نواحی طیفی.
- ۳ - اندازه‌گیری‌های صحرائی. غلظت و جریان گازهای منابع اصلی اعم از این که منشأ طبیعی داشته یا معلول فعالیت‌های انسان باشد، مطالعات دینامیکی اتمسفر اندازه‌گیری‌های هم‌زمان ذرات ناشی از اعمال فتوشیمیایی تا پائین‌ترین سطح منتهی به لایه مرزی که زمین با استفاده از سیستم‌های سنجش از دورمطی، مقایسه دستگاه‌های اندازه‌گیری گوناگون با یکدیگر از جمله اندازه‌گیری‌های هماهنگ شده جمعی برای وسایل ماهواره‌ای، میدان‌های سه بعدی و اجزاء کلیدی غیر قابل اندازه‌گیری جوی، جریان طیف خورشیدی و شاخص‌های هواشناسی.
- ۴ - توسعه دستگاه‌های، از جمله دستگاه‌های حس‌کننده برای اجرا غیر قابل اندازه‌گیری جوی شاخص‌های هواشناسی و جریان خورشیدی.
- ب - پژوهش درباره اثرات بهداشتی، اثرات زیست‌شناسی و تجزیه با انرژی نورانی
- ۱ - رابطه بین قرار گرفتن انسان در معرض تشعشعات مری و ماوراء بنفش خورشید و
- الف - شیوع سرطان‌های پوستی ملانوما و غیر ملانوما و
- ب - اثرات بر سیستم‌های ایمنی انسان.
- ۲ - اثرات تشعشعات UV - B بر حسب طول موج به
- الف - محصولات کشاورزی، جنگل‌ها و سایر اکوسیستم‌های زمینی و
- ب - زنجیره غذایی آبی و آبیان و نیز ممانعت احتمالی تولید اکسیژن توسط فیتوپلانکتون‌های دریایی.
- ۳ - مکانیسم‌هایی که تشعشعات UV - B طبق آنها بر مواد زیست‌شناسی گونه‌ها و اکوسیستم‌ها عمل می‌کند، از جمله ارتباط بین دوراژ نرخ دوراژعکس‌العمل، ترمیم نوری انطباق و حفاظت.
- ۴ - مطالعات مربوط به اثرات طیفی و عکس‌العمل‌های طیفی با استفاده از تشعشعات چند رنگی به منظور در برگرفتن اثرات متقابل ممکن در تمام نواحی مختلف طول موج.
- ۵ - تأثیر تشعشعات UV - B بر حساسیتها و فعالیت‌های گونه‌های زیست‌شناسی که برای تعادل بیوسفریک حائز اهمیت هستند و فرآیندهای پایه‌ای مانند فتوسنتز و بیوسنتز.
- ۶ - تأثیر تشعشعات UV - B بر تجزیه مواد آلوده‌کننده توسط انرژی نورانی مواد شیمیایی کشاورزی و سایر مواد.
- ج - پژوهش در مورد اثرات بر آب و هوا
- ۱ - مطالعات نظری و مشاهده‌ای اثرات تشعشعی اوزون و سایر انواع غیر قابل اندازه‌گیری و اثر بر شاخص‌های اقلیمی، مانند دمای زمین و سطح اقیانوس چگونه ریزش‌های آسمانی، تبادل بین تروپوسفر و استراتوسفر.
- ۲ - تحقیق درباره اثرات آن گونه عوامل اقلیمی بر جنبه‌های مختلف فعالیت انسان.
- د - مشاهدات سیستماتیک درباره
- ۱ - وضعیت لایه اوزون (یعنی تغییرپذیری فضایی و زمانی محتوی ستونی کل و توزیع عمودی) با استفاده از سیستم مشاهده جهانی اوزون بر اساس یکپارچه کردن سیستم‌های ماهواره‌ای و زمینی.
- ۲ - غلظت گازهای اصلی تروپوسفریک و استراتوسفریک برای لاتین خانواده‌های کرین.
- ۳ - دما از زمین تا مزوسفر، با استفاده از سیستم‌های مستقر در زمین و نیز سیستم‌های ماهواره‌ای.
- ۴ - جریان نور خورشید که بر حسب طول موج که به جو زمین می‌رسد و تشعشع حرارتی که از زمین منعکس می‌شود، با استفاده از اندازه‌گیری‌های ماهواره‌ای.
- ۵ - جریان نور خورشیدی که بر حسب طول موج که محدوده طول موج ماوراء بنفش دارای اثرات بیولوژیکی (UV - B) به سطح زمین می‌رسد.
- ۶ - خصوصیات و توزیع آئروسول از زمین تا مزوسفر، با استفاده از سیستم‌های مستقر در زمین، هوابرد و ماهواره‌ای.

- ۷ - متغیرهای حائز اهمیت اقلیمی از طریق حفظ برنامه‌های اندازه‌گیری مدرن هواشناسی در سطح زمین.
- ۸ - انواع غیر قابل اندازه‌گیری، دماها، جریان نور خورشیدی و آئروسول‌ها، با استفاده از روش‌های پیشرفته برای تفسیر داده‌های جهانی.
- ۳ - امضاءکنندگان کنوانسیون می‌بایستی با در نظر گرفتن نیازهای ویژه کشورهای در حال رشد در پیشبرد برنامه‌های آموزش مناسب علمی و فنی مورد لزوم همکاری نمایند تا از این طریق در تحقیقات و مشاهدات سیستماتیک که خلاصه‌وار در این الحاقیه بدان اشاره شده است مشارکت نمایند. و برای این منظور یابد به هماهنگ نمودن ابزار کار و روش‌های مشاهده برای ایجاد مجموعه‌های قابل مقایسه و استاندارد شده اطلاعات علمی توجه خاصی مبذول گردد.
- ۴ - تصور بر این است که اجسام شیمیایی طبیعی و انسان ساخته ذیل، که در ذکر آنها رعایت اولویت نگردیده است، تغییرات بالقوه‌ای در خواص شیمیایی و فیزیکی لایه اوزون پدید می‌آورند:
- الف - اجسام کاربنی
- ۱ - مونواکسید کربن (CO)
- مونواکسید کربن منشاءهای مهم طبیعی و انسان ساخته دارد و تصور می‌شود که نقش مستقیم عمده‌ای در فتوشیمی تروپوسفر و نقش غیر مستقیم در فتوشیمی استراتوسفر دارد.
- ۲ - دی اکسید کربن (گاز کربنیک) (CO₂)
- گاز کربنیک به طور عمده منشاء طبیعی و انسان ساخته دارد و با تأثیرگذاری بر ساختار دمای به اوزون استراتوسفر جو لطمه می‌زند.
- ۳ - متان (CH₄)
- متان هم منشاء طبیعی درد و هم منشاء انسانی و اوزون تروپوسفر و استراتوسفر هر دو را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- ۴ - انواع هیدروکربن غیر متانی
- انواع هیدروکربن غیر متانی که شامل تعداد بسیاری از مواد شیمیایی می‌باشد هم منشاء طبیعی دارند و هم منشاء انسانی و نقش مستقیم در فتوشیمی تروپوسفر و نقش مستقیمی در فتوشیمی استراتوسفر دارند.
- ب - اجسام نیتروژنی
- ۱ - منواکسید ازت (NO)
- منابع عمده اکسید ازت طبیعی است، ولی فعالیت‌های انسان در این زمینه اهمیت روزافزونی پیدا می‌کند منواکسید ازت منبع اصلی استراتوسفر است که نقش حیاتی در کنترل کردن غلظت اوزون استراتوسفر ایفاء می‌نماید.
- ۲ - اکسیدهای ازت (NO_x)
- منابع زمینی NO_x نقش مستقیم عمده‌ای فقط در فرآیندهای فتوشیمی تروپوسفر و نقش غیر مستقیمی در فتوشیمی استراتوسفر دارند، در حالی که تزریق NO_x در نزدیکی تروپوپوز (لایه بین تروپوسفر و استراتوسفر) ممکن است مستقیماً موجب تغییر در اوزون، تروپوسفر و استراتوسفر فوقانی شود.
- ج - ترکیبات کلردار
- ۱ - آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده مثلاً 3, CFCL, 4, CCL
- (CFCL 3 - CL 3 - 0113)
- CF2 CL2(CFC - 12), (CFC - 11) CF4 CL2 (CFC - 114) C2 F3,
- آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده ساخته انسان هستند و به عنوان منبع عمل می‌کند که نقش حیاتی در فتوشیمی اوزون، به ویژه در

ارتفاع ۳۰ تا ۵۰ کیلومتری دارد.

۲ - آلکان‌های نیمه هالوژنه مانند CHF 2 CF (CFC-22) CH 3 CL (CH3 CCL3 , CHFCL2 (DCFC - 21

منابع CH3 CL طبیعی است در حالی که سایر آلکان‌های نیمه هالوژنه مذکور در فوق در اصل ساخته دست انسان است. این گازها به عنوان منبع CLOX استراتوسفر عمل می‌نمایند.

د - اجسام برومین

آلکان‌های کاملاً هالوژنی شده، مثلاً CFBR

این گازها انسان ساخته هستند و به عنوان منبع BROX عمل می‌کنند که به طریق متشابه CLOX رفتار می‌نمایند.

ه - ترکیبات هیدروژنی

۱ - هیدروژن (H2)

هیدروژن، با هر دو منشاء طبیعی و انسانی خود در فتوشیمی استراتوسفر نقش اندکی ایفاء می‌کند.

۲ - آب (H2O)

آب که منشاء طبیعی دارد، نقش حیاتی در فتوشیمی تروپوسفر و نیز استراتوسفر دارد. منابع محلی بخار آب در استراتوسفر شامل اکسیداسیون متان و تاحد کمتری، اکسیداسیون هیدروژن است.

الحاقیه ۲

مبادله اطلاعات

۱ - امضاءکنندگان کنوانسیون تأکید می‌نمایند که گردآوری و مبادله اطلاعات عاملی مهم در نیل به اهداف کنوانسیون حاضر و حصول اطمینان از این امر است که کلیه اقداماتی که در این رابطه صورت می‌گیرد مناسب و لازم می‌باشند بنا براین امضاءکنندگان کنوانسیون باید اطلاعات علمی، اجتماعی، اقتصادی، حرفه‌ای، تجاری و حقوقی را مبادله نمایند.

۲ - امضاءکنندگان کنوانسیون در اخذ تصمیم در مورد نوع اطلاعات قابل گردآوری و مبادله باید سودمندی اطلاعات و هزینه کسب آنها را در نظر داشته‌باشند. امضاءکنندگان همچنین تأیید می‌نمایند که همکاری موضوع این الحاقیه باید در چهارچوب قوانین داخلی مقررات و رویه‌های مربوط به حقوق انحصاری، اسرار حرفه‌ای، و حفظ اطلاعات محرمانه و مربوط به مالکیت انجام پذیرد.

۳ - اطلاعات علمی

این امر شامل اطلاعاتی است راجع به:

الف - پژوهشهای برنامه‌ریزی شده و جاری، اعم از دولتی و خصوصی، به منظور هماهنگی برنامه‌های پژوهشی جهت بهره‌گیری هر چه بهتر از امکانات و منابع ملی و بین‌المللی.

ب - اطلاعات مربوط به پخش مواد و گازهای مورد نیاز برای پژوهش

پ - در نشریات معتبر علمی راجع به فیزیک و شیمی جو زمین و قابلیت تحمل آن برای پذیرش تغییرات، به ویژه درباره وضع لایه اوزون و اثرات آن بر سلامت انسان، محیط زیست و اقلیم ناشی از دگرگونیهای حادث در طول زمان، خواه در کل محتوی ستونی اوزون و خواه توزیع عمودی آن.

ت - ارزیابی نتایج پژوهش و توصیه‌ها برای پژوهش‌های آینده.

۴ - اطلاعات فنی

این بخش شامل اطلاعاتی است درباره:

الف - استفاده از مواد شیمیایی و تکنولوژی جایگزین به منظور تقلیل و پخش مواد تغییر دهنده اوزون و پژوهشهای جاری و طرح‌ریزی شده در حال انجام مربوط به آن.

ب - محدودیتها و خطرات محتمل در استفاده از مواد شیمیایی یا مواد دیگر و یا تکنولوژیهای جایگزین.

۵ - اطلاعات اجتماعی - اقتصادی و بازرگانی درباره اجسام مذکور در الحاقیه شماره ۱

این بخش شامل اطلاعاتی است درباره:

الف - تولید و ظرفیت تولید.

ب - کاربرد و الگوهای.

پ - واردات و صادرات.

ت - هزینه‌ها، خطرات و فوائد فعالیت‌های انسان که ممکن است به طور غیر مستقیم لایه اوزون را دگرگون سازد و اثرات اقدامات منظم که جهت تحت‌کنترل درآوردن این فعالیتها انجام می‌شود و یا مورد توجه قرار می‌گیرد.

۶ - اطلاعات حقوقی

این بخش حاوی اطلاعاتی است در خصوص:

الف - قوانین ملی، تدابیر اداری و پژوهشهای حقوقی مربوط به حفاظت از لایه اوزون.

ب - موافقتنامه‌های بین‌المللی، از جمله قراردادهای دو جانبه، مربوط به حفاظت از لایه اوزون.

پ - روشها و شرایط صدور اجازه در دسترس قرار داشتن حق انحصاری مربوط به حفاظت از لایه اوزون.

برنامه محیط زیست سازمان ملل

پروتکل مونرآل درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌شوند مصوبه نهایی ۱۹۸۷

۱ - کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار درباره پروتکل مربوط به کلروفلوئور و کربنها مربوط به کنوانسیون وین برای حفاظت از لایه اوزون، طبق تصمیم‌شماره ۱۳.۱۸ مورخ ۲۳ ماه مه ۱۹۸۵ تصویب شده توسط شورای یونپ UNEP توسط مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل تشکیل گردید.

۲ - کنفرانس، با مساعدت دولت کانادا از تاریخ ۱۴ تا ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ در مقر اصلی سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری در شهر مونرآل منعقد شد.

۳ - همه کشورها برای شرکت در این کنفرانس دعوت شدند. دولتهای ذیل دعوت را پذیرفتند و در کنفرانس شرکت جستند:

الجزیره، آرژانتین، استرالیا، اتریش، بلژیک، برزیل، بورکینافاسو، جمهوری سوسیالیستی سویتی بیلوروس، کانادا، شیلی، چین، کلمبیا، کنگو، کاستاریکا، چکسلواکی، دانمارک، یمن دمکراتیک، مصر، فنلاند، فرانسه، آلمان، غنا، یونان، اندونزی، اسرائیل، ایتالیا، ژاپن، کنیا، کره، لوکزامبورگ، مالزی، موریس، مکزیک، مراکش، هلند، زلاند نو، نیجریه، نروژ، پاناما، پرو، فیلیپین، پرتغال، سنگال، اسپانیا، سوئد، سوئیس، تایلند، توگو، تونس، اوگاندا، جمهوری سوسیالیستی سویتی اوکرائین، اتحاد جماهیر شوروی، انگلستان، ایالات متحده آمریکا، و ونزوئلا.

۴ - جامعه اقتصادی اروپا نیز شرکت نمود.

۵ - ناظرانی از دولتهای زیر جلسات مذاکرات کنفرانس حضور یافتند:

جمهوری دومینیکن، اکوادور، مجارستان، هند، کویت، لهستان.

۶ - ناظرانی نیز از این ارگانهای سازمان ملل، مؤسسات تخصصی و سازمانهای دولتی و غیر دولتی در کنفرانس شرکت کردند.

سازمان هواشناسی جهانی (WMO)، موافقتنامه علمی درباره تعرفه‌ها و تجارت (GATT) سازمان بین‌المللی هواپیمایی (ICAO)،

سازمان اتحادافریقا، شورای جوامع اروپا (CEC)، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) اتاق تجارت بین‌المللی، فدراسیون

شرکتهای اروپایی آئروسول، فدراسیون اروپایی صنعت شیمیایی، جامعه سازندگان مواد شیمیایی، شورای دفاع از منابع طبیعی،

انستیتوی جهانی منابع و صندوق دفاع از محیط‌زیست، صلح سبز (green peace)، دوستداران زمین، بنیاد سیاتل (کانادا)،

آزمایشگاههای بین‌المللی واتو (کانادا)، دکتر اف ای، همانی و همکاران (کانادا)، مؤسسه بین‌المللی سازندگان اتومبیل، اتحاد برای

خط مشی مسؤلوانه CFCS، انستیتوی تهویه مطبوع و تبرید (ایالات متحده آمریکا)، سازمان حمایت از محیط زیست (ایالات متحده

آمریکا)، انستیتوی خط مشی زیست محیطی اروپا، انجمن ملی حفاظت آتش، دوپون کانادا، گربلوف (کانادا)، محصولات شیمیایی

متحد، اینک، نیروی هوایی ایالات متحده آمریکا.

رسماً توسط دکتر مصطفی ک. طلبا، مدیر اجرایی یونپ افتتاح گردید.

در جریان مراسم افتتاح، جناب آقای تام مک میلان، وزیر محیط زیست کانادا از طرف آن دولت به شرکت کنندگان در کنفرانس خیر مقدم گفت.

۸ - دکتر مصطفی ک. طلبا به عنوان دبیر کل کنفرانس و دکتر ایوونارم البوسکا (از یونپ) به عنوان دبیر اجرایی انجام وظیفه کردند.

۹ - کنفرانس با اتفاق آراء آقای و. لانگ سفیر اتریش را به عنوان رئیس انتخاب نمود.

معاونان رئیس. آقای حواص، سفیر مصر.

دکتر و. زاخاروف (اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی)

مخبر. آقای س. ر. روکوئه (فیلیپین)

۱۱ - کنفرانس دستور کار زیر را تصویب کرد:

۱ - افتتاح کنفرانس

۲ - امور سازمانی.

الف - تصویب آیین نامه.

ب - انتخاب رئیس.

پ - انتخاب معاون رئیس و مخبر.

ت - تصویب دستور کار.

ث - تصویب اعضای کمیته اعتبارنامه ها.

ج - تعیین اعضای کمیته تدوین.

چ - سازماندهی کار کنفرانس.

۳ - بررسی پیش نویس پروتکل کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون.

۴ - گزارش کمیته اعتبارنامه ها.

۵ - تصویب پروتکل کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون.

۶ - تصویب مصوبه نهایی کنفرانس.

۷ - امضای تدارک نهایی.

۸ - ختم کنفرانس.

۱۲ - کنفرانس مدرک شماره یونپ . آی. جی. . ۹ . ۲ را که توسط دبیرخانه پیشنهاد گردیده به عنوان آیین نامه خود تصویب کرد.

۱۳ - طبق آیین نامه، کنفرانس کمیته های ذیل را تشکیل داد:

کمیته کل

رئیس: رئیس کنفرانس

کمیته عمومی

رئیس: رئیس کنفرانس

اعضاء: معاون رئیس کنفرانس، مخبر و معاون رئیس کمیته تدوین.

کمیته تدوین

رئیس: آقای جان. جی. آلن (کانادا)

اعضاء: آرژانتین، استرالیا، فرانسه، ژاپن، انگلستان، ایالات متحده آمریکا.

کمیته اعتبارنامه‌ها

رئیس: خوزه مام، بوستانی سفیر برزیل.

اعضاء: فنلاند، آلمان فدرال، اندونزی، کنیا، مکزیک، نروژ.

۱۴ - مدارک عمده‌ای که مبنای مذاکرات کنفرانس قرار گرفت عبارت بودند از:

هفتمین پیش‌نویس تجدید نظر شده پروتکل درباره کلروفلئورو کربنها و سایر اجسام کاهش دهنده اوزون، یونپ. آی. جی و تجدید نظر شماره ۱

گزارش‌های گروه کار ویژه متشکل از کارشناسان حقوقی و فنی برای تدوین یک پروتکل درباره کلروفلئورو کربنها، مربوط به کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون (گروه وین).

UNEP/WG.151/L.4.UNEP/WG.167/2 and UNEP/WG.172/2

۱۵ - علاوه بر این، کنفرانس مدارک دیگری در اختیار داشت که از طرف دبیرخانه یونپ در دسترس گذاشته شد.

۱۶ - کنفرانس توصیه کمیته اعتبارنامه‌های خود را مبنی بر این که اعتبارنامه‌های نمایندگان دولتهای شرکت‌کننده طبق فهرست بند ۳ را باید مورد تأیید قرار داد، تصویب کرد.

۱۷ - بر اساس مذاکرات کمیته کل، کنفرانس در تاریخ ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ پروتکل مونرال را درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، پذیرفت. این پروتکل که ضمیمه این مصوبه نهایی است، از تاریخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۷ تا ۱۶ ژانویه ۱۹۸۸ در وزارت امور خارجه کانادا در اتاوا و از تاریخ ۱۷ ژانویه ۱۹۸۸ تا ۱۵ سپتامبر ۱۹۸۸ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک برای امضاء مفتوح خواهد بود.

۱۸ - همچنین کنفرانس قطعنامه‌های ذیل را که ضمیمه این مصوبه نهایی است، تصویب نمود:

۱ - قطعنامه درباره پروتکل مونرال.

۲ - قطعنامه درباره مبادله اطلاعات فنی.

۳ - قطعنامه درباره گزارش اطلاعات.

۴ - قدردانی از دولت کانادا.

۱۹ - در زمان تصویب این مصوبه نهایی برخی از هیأت‌های نمایندگی بیاناتی نمودند که در این مدرک ثبت گردیده است. به منظور گواهی مندرجات، نمایندگان این مصوبه نهایی را امضاء نمودند.

انجام شده در مونرال در تاریخ شانزدهم ماه سپتامبر سال یک هزار و نهصد و هشتاد و هفت در یک متن اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی، متن هر یک از زبانها متساویاً معتبر است، متن اصلی نزد دبیر کل سازمان ملل تودیع خواهد شد.

۱ - قطعنامه درباره پروتکل مونرال

کنفرانس

با تصویب پروتکل مونرال درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، با قدردانی از این که پروتکل برای امضاء در ششم سپتامبر ۱۹۸۷ در مونرال مفتوح گردید، با یادآوری کنوانسیون وین برای حفاظت در لایه اوزون، مصوب ۲۲ مارس ۱۹۸۵، با توجه به قطعنامه کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار درباره حفاظت لایه اوزون، مصوب همان روز که در بند ششم آن توصیه شده بود "کلیه دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای، را ترغیب می‌نماید که تا زمانی که پروتکل به مرحله اجراء در نیامده است، مواد پخش CFC خود را مثلاً در آئروسول‌ها، با هر وسیله‌ای که در اختیار دارند، از جمله کنترل تولید یا کاربرد تا حداکثر ممکن کنترل نمایند."

۱ - از همه دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای که تاکنون چنین کاری را انجام نداده‌اند دعوت می‌شود که بند ششم را، با در نظر گرفتن وضع خاص کشورهای در حال رشد، به موقع اجراء بگذارند.

۲ - از همه دولتها درخواست می‌شود که عضویت کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون را بپذیرند.

۳ - همه دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای را که تاکنون در این کنفرانس شرکت نجسته‌اند ترغیب می‌نمایند که پروتکل مونترآل را درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، امضاء و عضویت آن را قبول نمایند.

۴ - از مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل درخواست می‌کند که این قطعنامه را به دبیر کل سازمان ملل تسلیم نمایند و آن را بین همه دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای توزیع کنند.

۲ - قطعنامه درباره مبادله اطلاعات فنی

کنفرانس

با تصویب پروتکل مونترآل درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند با علم به اهمیت تقلیل هر چه سریعتر پخش این اجسام، با توجه به نیاز تبادل سریع اطلاعات درباره تکنولوژیها و خط مشی‌هایی که بتوانند این هدف را عملی سازند.

۱ - از مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل درخواست می‌کند که تا نخستین ملاقات اعضای ترتیبات مناسب را جهت تسهیل مبادله اطلاعات درباره تکنولوژی مذکور در ماده‌های ۹ و ۱۰ پروتکل اتخاذ نماید.

۲ - از دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی منطقه‌ای ذی‌علاقه دعوت می‌نماید که با همکاری یونپ کارگاهی با اهداف زیر در اسرع وقت برپا نمایند.

الف - مبادله اطلاعات در خصوص تکنولوژی‌ها، خط مشی‌های اجرایی برای کاهش پخش اجسام فهرست شده در ضمیمه "الف" پروتکل و برای یافتن راه‌حلهای دیگر، با توجه به بند ۲ ضمیمه ۲ کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون.

ب - تعیین زمینه‌هایی که پژوهشها و خط مشی‌های فنی بیشتری را می‌طلبند.

۳ - همه اعضای علاقه‌مند را ترغیب می‌نماید که با شرکت در این کارگاه شرکت و کمک به پیشبرد اهداف آن از اطلاعاتی که از این طریق کسب شده‌است به منظور کاهش پخش آن مواد و یافتن راه‌حلهای دیگر استفاده شایسته بنمایند.

۳ - قطعنامه درباره گزارش دادن اطلاعات

کنفرانس

با تصویب پروتکل مونترآل درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند.

با اعتقاد به این که تهیه به موقع گزارش از اطلاعات کامل و دقیق درباره تولید و مصرف اجسام کنترل شده جهت اجرای مؤثر این پروتکل حائز اهمیت است،

۱ - از همه امضاءکنندگان دعوت می‌نماید برای کسب اطلاعات و گزارش در خصوص تولید، واردات و صادرات اجسام کنترل شده به صورت کامل و به موقع مطابق با ماده ۷ پروتکل و با توجه بند ۱، ماده ۴ کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون، هر گونه اقدام را معمول دارند.

۲ - از همه امضاءکنندگان دعوت می‌کند که به منظور طرح‌ریزی و اجراء سیستمهای گزارش‌دهی اطلاعات با یکدیگر مشورت نمایند و در صورت لزوم از نظرات و مساعدت برنامه محیط زیست سازمان ملل (یونپ) بهره گیرند.

۳ - از مدیر اجرایی یونپ دعوت می‌نماید که ظرف شش ماه پس از تصویب این قطعنامه اجلاسی از کارشناسان دولتی، با کمک کارشناسان سازمانهای بین‌المللی ذیربط، به منظور توصیه برای هماهنگ ساختن اطلاعات مربوط به تولید، واردات و صادرات جهت حصول اطمینان از انسجام و قابلیت‌سنجش اطلاعات مربوط به اجسام کنترل شده تشکیل دهند.

قدردانی از دولت کانادا

کنفرانس

که از ۱۴ تا ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ به دعوت مبتنی بر حسن نیت دولت کانادا در مونترآل تشکیل گردید.

با یقین به این که مساعی دولت کانادا و مقامات شهر مونترآل در تأمین تسهیلات محل کنفرانس و وسایل و منابع دیگر به نحو قابل توجهی در حسن‌جریان جلسات مؤثر بوده است، قدردانی عمیق خود را از عنایات و مهمان‌نوازی دولت کانادا و شهر مونترآل

نسبت به اعضاء هیأتها، ناظران و دبیرخانه شرکتکننده در کنفرانس، و سپاس صمیمانه خود را به دولت کانادا، مقامات شهر مونترآل و یا از طریق آنها به مردم کانادا و به ویژه اهالی مونترآل به سبب اقبال بی‌شائبه آنها به کنفرانس و اشخاصی که با کار آن مربوطند و به دلیل مساعدت آنها به توفیق کنفرانس ابراز و تقدیم می‌دارد.

بیانات

ایراد شده در هنگام تصویب مصوبه نهایی کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار در خصوص پروتکل مونترآل درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند.

۱ - هیأت نمایندگی مصر که از جانب کشورهای در حال توسعه سخن می‌گفت اظهار داشت که استنباط کشورهای در حال توسعه از ماده ۲ پروتکل مونترآل در خصوص اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند این است که هیچ یک از مقررات آن به هیچ وجه اثری بر موافقت حاصل درباره بند فرعی (ج) ماده ۲ و ماده‌های ۴ و ۵ نخواهد داشت.

۲ - هیأت نمایندگی دانمارک به عنوان نماینده جامعه اقتصادی اروپا اظهار داشت که همه دولتهای عضو جامعه اقتصادی اروپا پروتکل مونترآل را درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند امضاء خواهند کرد و همه دولتهای عضو جامعه اقتصادی اروپا کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون را در اسرع وقت امضاء خواهند کرد، تا بتوان پروتکل مونترآل را از اول ژانویه ۱۹۸۹ به مرحله اجرا درآورد.

۳ - هیأت نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی اظهار داشت که در عین حال که با این نظر موافق است که تجارت CfCS باید تحت کنترل باشد، معذالک دولت متبوعش لازم می‌داند که مقرره‌ای به صورت ماده‌ای تدوین شود که به اعضاء اجازه دهد تعهدات سابق خود را اجراء نمایند. این امر با نص و روح همه موافقتنامه‌های بین‌المللی مطابقت خواهد داشت. در نخستین ملاقات اعضاء باید کوشش شود که اصلاحیه‌ها و تصحیحاتی در برخی از مواد به عمل آید تا پروتکل انعطاف بیشتری پیدا کند و به نحو مناسب‌تری جوابگوی نیازهای کشورهای مختلف، به ویژه آنهایی باشد که از اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، کمتر مصرف کنند.

در اولین جلسه اعضاء، بهتر است علاوه بر اجسام کاهش دهنده اوزون، اطلاعات علمی مربوط به اثرات استفاده از اجسام جایگزین بر بهداشت و محیط زیست انسان و همچنین نتیجه‌های زیست محیطی نیز مورد توجه و بررسی قرار گیرد. بدین منظور کارشناسان علمی باید یک بررسی از اجسام جایگزین تهیه نمایند. با تأکید بر اراده کشورمان برای بسط همکاری‌های بین‌المللی در زمینه حفظ محیط زیست و نیز لایه اوزون، نظر هیأت اتحاد جماهیر جمهوری به طور کلی این است که پروتکل حاضر برای امضاء آماده است و بعد از بررسی مبانی حقوقی مقررات مندرج در بعضی از مواد تدوین شده در روزهای اخیر کنفرانس، می‌توان گفت که مشکلی در کار نیست.

پروتکل مونترآل درباره اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند

امضاءکنندگان این پروتکل،

که عضو کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون می‌باشند،

با آگاهی از وظیفه‌شان به موجب آن کنوانسیون مبنی بر اتخاذ تدابیر مناسب جهت حفاظت از بهداشت انسان و محیط زیست در مقابل اثرات زیان‌آور قطعی یا بالقوه ناشی از فعالیتهای انسان که لایه اوزون را دگرگون می‌سازند یا ممکن است دگرگون سازند،

با توجه به این که پخش بعضی از اجسام در سراسر جهان می‌تواند به نحو چشمگیری لایه اوزون را به گونه‌ای تغییر دهند یا موجب کاهش آن شوند که احتمالاً موجب اثرات زیان‌بخش بر بهداشت انسان و محیط زیست گردند،

با وقوف به اثرات بالقوه زیست محیطی پخش این اجسام،

با علم به این که تدابیری که به منظور حفاظت لایه اوزون از کاهش اتخاذ می‌شوند باید مبتنی بر داشتن علمی مربوط و با در نظر گرفتن ملاحظات فنی و اقتصادی باشد،

با تصمیم برای حفاظت لایه اوزون از راه اتخاذ تدابیر احتیاطی جهت کنترل منصفانه پخش جهانی موادی که لایه اوزون را کاهش

و کار می‌دهند و با هدف‌نهایی حذف این پخشها بر پایه پیشرفتهای دانش علمی و فنی و با توجه به ملاحظات فنی و اقتصادی، با قبول این واقعیت که مقررات خاصی جهت رفع نیازهای کشورهای در حال رشد به این اجسام لازم است، با آگاهی از اقدامات احتیاطی که تاکنون به منظور کنترل پخش برخی کلروفلوئور و کربنها در سطح ملی و منطقه‌ای معمول گردیده است.

با توجه به اهمیت ترغیب همکاریهای بین‌المللی در پژوهشها و پیشبرد دانش و تکنولوژی مربوط به کنترل و تقلیل پخش اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، و با عنایت خاص به نیازهای کشورهای در حال رشد، به نحو ذیل توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر اجرای این پروتکل

۱ - "کنوانسیون" به معنی کنوانسیون وین برای حفاظت از لایه اوزون است که در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۵ به تصویب رسیده است.

۲ - غیر از مواردی که در متن به گونه‌ای دیگر تصریح شده باشد، طرفها، اعضاء، و امضاءکنندگان این پروتکل به نحو مرادف به کار رفته‌اند.

۳ - "دبیرخانه" به معنی دبیرخانه "کنوانسیون" می‌باشد.

۴ - "جسم کنترل شده" به معنی جسمی است که در پیوست الف این پروتکل فهرست گردیده است، خواه به تنهایی وجود داشته باشد و خواه به صورت مخلوط، اما هر گونه جسم یا مخلوطی را که به صورت محصول مصنوعی باشد استثناء می‌کند جز ظروفی که برای حمل و نقل یا ذخیره کردن، اجسام فهرست شده به کار می‌رود.

۵ - "تولید" به معنی مقدار اجسام کنترل شده‌ای است که تولید گردیده منهای مقداری که از طریق تکنولوژی‌هایی که مورد تصویب قرار خواهد گرفت از میان برود.

۶ - "مصرف" به معنی تولید به علاوه واردات، منهای صادرات اجسام کنترل شده است.

۷ - "سطوح پیش‌بینی شده" تولید، واردات، صادرات و مصرف به معنی سطوحی است که طبق ماده ۳ تعیین گردیده است.

۸ - "کفایت‌افزایی صنعتی" به معنی انتقال تماسی یا جزئی از سطح پیش‌بینی شده تولید یک عضو است به عضو دیگر به منظور نیل به کارایی اقتصادی یا جوابگویی به تنگنای قابل پیش‌بینی در ذخایر در اثر تعطیل کارخانه‌ها.

ماده ۲ - تدابیر جهت اعمال کنترل

۱ - هر عضو باید مراقبت کند که سطح پیش‌بینی شده مصرفش را از اجسام کنترل شده در گروه ۱، پیوست الف، برای دوره دوازده‌ماهه بعد از نخستین روز هفتمین ماه پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این پروتکل و در هر دوره دوازده‌ماهه بعد از آن، از سطح پیش‌بینی شده مصرف کشورش در سال ۱۹۸۶ تجاوز ننماید. در پایان همین دوره هر عضو تولیدکننده یکی یا بیشتر از این اجسام، باید مراقبت نماید که سطح پیش‌بینی شده تولیدش از این اجسام از سطح پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند، مگر آنکه این سطح کمتر از ده درصد سطح ۱۹۸۶ افزایش یافته باشد.

۲ - هر عضو باید مراقبت کند که سطح پیش‌بینی شده مصرف اجسام کنترل شده مندرج در گروه ۲، پیوست الف، برای دوره دوازده‌ماهه بعد از نخستین روز سی و هفتمین ماه پس از تاریخ قابل اجرا شدن این پروتکل و در هر دوره دوازده‌ماهه بعد از آن، از سطح پیش‌بینی شده مصرف کشورش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند. هر عضو تولیدکننده یکی یا بیشتر از این اجسام باید مراقبت کند که سطح پیش‌بینی شده تولیدش از این اجسام از سطح پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند مگر آنکه این سطح کمتر از ده درصد سطح ۱۹۸۶ افزایش یافته باشد. این افزایش فقط تا آنجا قابل قبول است که جوابگوی نیازهای اساسی داخلی اعضاء مشمول ماده ۵ و تنها به منظور کفایت‌افزایی صنعتی بین اعضاء باشد. شیوه‌های اجرای این تدابیر در نخستین ملاقات اعضاء متعاقب نخستین بررسی علمی اتخاذ خواهد شد.

۳ - هر عضو باید مراقبت نماید که سطح پیش‌بینی شده مصرفش از اجسام کنترل شده در گروه ۱، پیوست الف، برای دوره بین

- اول ژانویه ۱۹۹۳ تا ۳۰ ژوئن ۱۹۹۴ و در هر دوره دوازده ماهه پس از آن، سالانه از هشتاد درصد پیش‌بینی شده مصرفش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند. هر عضو تولیدکننده‌ی یکی یا بیشتر از این اجسام باید مراقبت نماید که سطح پیش‌بینی شده تولیدش از این اجسام، سالانه از هشتاد درصد پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند. اما، جهت رفع نیازهای اساسی داخلی اعضاء مشمول ماده ۵ و به منظور کفایت‌افزایی صنعتی بین اعضاء سطح پیش‌بینی شده تولید آنها می‌تواند از آن حد تا ده درصد سطح پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ فراتر رود.
- ۴ - هر عضو باید مراقبت کند که سطح پیش‌بینی شده مصرفش از اجسام کنترل شده مندرج در گروه ۱، ضمیمه الف، برای دوره بین اول ژوئیه ۱۹۹۸ تا ۳۰ ژوئن ۱۹۹۹ و هر دوره دوازده ماهه بعد، سالانه از پنجاه درصد سطح پیش‌بینی شده مصرفش در سال ۱۹۸۶ تجاوز نکند. هر عضو تولیدکننده یکی یا بیشتر از این اجسام باید مراقبت نماید که سطح پیش‌بینی شده تولیدش از این اجسام سالانه از پنجاه درصد سطح پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ بیشتر نشود. اما جهت رفع نیازهای اساسی داخلی اعضاء مشمول ماده ۵ و به منظور کفایت‌افزایی صنعتی بین اعضاء، سطح پیش‌بینی شده تولید آنها می‌تواند از آن حد تا پانزده درصد سطح پیش‌بینی شده تولیدش در سال ۱۹۸۶ فراتر رود.
- این بند قابل اجراء است، مگر آنکه اعضاء در جلسه‌ی متشکل از دو سوم اکثریت اعضاء حاضر و صاحب رأی، به نمایندگی از طرف حداقل دو سوم مجموع سطح پیش‌بینی شده مصرف اجسام تولید شده توسط اعضاء به نحو دیگری تصمیم بگیرند. این تصمیم باید با توجه به معیارهای مذکور در ماده ۶ اتخاذ شود.
- ۵ - هر عضوی که سطح پیش‌بینی شده تولیدش از اجسام کنترل شده مذکور در گروه ۲۱ پیوست الف در سال ۱۹۸۶ کمتر از بیست و پنج هزار تن بوده است، می‌تواند به منظور افزایش خودکفایی صنعتی تولید مازاد بر حدود مقرر در بندهای ۱ و ۳ و ۴ را به هر عضو دیگر منتقل یا از هر عضو دیگر دریافت نماید، مشروط بر این که کل تولید مجموع سطوح پیش‌بینی شده اعضاء ذیربط از حدود تولید مقرر در این ماده فراتر نرود. هر گونه انتقال این نوع تولیدات باید تا زمان انتقال به اطلاع دبیرخانه برسد.
- ۶ - هر عضوی که در شمول ماده ۵ قرار ندارد، و کارخانه‌هایی برای تولید اجسام کنترل شده در دست ساختمان دارد یا قبل از ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ قرارداد احداث آنها را منعقد نموده است و پیش از اول ژانویه ۱۹۸۷ مورد را در قوانین مملکتی خود منظور کرده است می‌تواند به منظور تعیین سطح پیش‌بینی شده تولید برای سال ۱۹۸۶، تولیدات این اجسام کارخانه‌ها را به سطح تولید سال ۱۹۸۶ برساند، مشروط به این که این کارخانه‌ها قبل از ۳۱ دسامبر ۱۹۹۰ تکمیل شده باشد و آن گونه تولیدات، سطح پیش‌بینی شده مصرف سالانه اجسام کنترل شده عضو مورد بحث را بیش از نیم کیلوگرم سرانه افزایش ندهد.
- ۷ - هر گونه انتقال تولید طبق بند ۵ یا هر گونه افزایش تولید طبق بند ۶ باید قبل از زمان انتقال یا افزایش به آگاهی دبیرخانه برسد.
- ۸ - (الف) امضاءکنندگانی که طبق تعریف ماده ۱ (۶) کنوانسیون دولتهای عضو یک سازمان یکپارچه‌سازی اقتصادی می‌باشند ممکن است موافقت‌نمایند که وظایف خود را نسبت به مصرف موضوع این ماده مشترکاً انجام دهند. مشروط بر این که مجموع سطح پیش‌بینی شده مصرف همگی آنها از سطوح مقرر در این ماده تجاوز ننمایند.
- (ب) طرفهای چنین توافقی باید قبل از تاریخ تقلیل مصرف که موافقتنامه درباره آن است، شرایط موافقتنامه را به اطلاع دبیرخانه برسانند.
- (پ) آن گونه موافقتنامه فقط در صورتی قابل اجرا می‌شود که همه دولتهای عضو سازمان یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای و سازمان ذیربط اعضاء این پروتکل باشند و دبیرخانه را از نحوه اجرای تعهدات خود آگاه ساخته باشند.
- ۹ - (الف) بر اساس ارزیابیهای انجام شده طبق ماده ۶، اعضاء می‌توانند تصمیم بگیرند که:
- (۱) آیا تعدیل‌های قابل اجرا در مورد امکانات کاهش دهنده اوزون، که در پیوست الف، مشخص شده‌اند، باید صورت گیرد یا خیر و در صورتی اثباتی، چه تعدیلهایی باید انجام گیرد.

و کار (۲) آیا تعدیلهای و تقلیل تولید یا مصرف اجسام کنترل شده بیشتری باید نسبت به سطوح سال ۱۹۸۶ انجام داد یا خیر و در صورت اثباتی حدود، مقدار و زمان این تعدیلهای و کاهشها چه باید باشد.

(ب) پیشنهادهای مربوط به این تعدیلهای باید حداقل شش ماه قبل از اجلاس اعضاء، که طی آن پیشنهادهای برای تصویب عرضه می‌شوند، توسط دبیرخانه به اطلاع اعضاء رسانده شود.

(پ) در جریان این تصمیم‌گیریها، اعضاء باید کلیه کوششهای خود را برای نیل به اتفاق آراء معمول دارند. در صورتی که این مساعی در خصوص توافق بی‌ثمر بماند و توافقی حاصل نگردد، به عنوان آخرین راه حل، باید این تصمیمات توسط دو سوم آراء اکثریت اعضاء حاضر و دارای رأی که نمایانگر پنجاه درصد مصرف کل اجسام کنترل شده اعضاء باشند، مورد تصویب قرار گیرد.

(ت) تصمیمات مأخوذه که نسبت به همه اعضاء الزام‌آور است، باید فوراً توسط مرجع امانتدار به اطلاع اعضاء برسد. جز در مواردی که به نحو دیگری در تصمیمات تصریح شده است. تصمیمات مزبور در پایان شش ماه از تاریخ اطلاع مرجع امانتدار به اجرا در خواهد آمد.

۱۰- الف) اعضاء می‌توانند بر اساس ارزیابی‌های انجام شده طبق ماده ۶ این پروتکل و مطابق شیوه مقرر در ماده ۹ کنوانسیون تصمیم بگیرند که:

(۱) آیا باید اجسامی را به یکی از پیوسته‌های این پروتکل افزود یا از آن حذف نمود و اگر چنین است کدام جسم و

(۲) آیا مکانیسم، حدود و زمان‌بندی تدابیر مربوط به کنترل باید در مورد آن اجسام اعمال گردد یا خیر.

(ب) چنین تصمیمی مشروط بر این که توسط دو سوم آراء اکثریت اعضاء حاضر و صاحب رأی مورد قبول واقع شده باشد، قابل اجراء خواهد بود.

۱۱- با وجود مقررات مندرج در این ماده، اعضاء می‌توانند تدبیر سختگیرانه‌ای از آنچه در این ماده مقرر گردیده است اتخاذ نمایند.

ماده ۳- محاسبه پیش‌بینی سطوح کنترل

به منظور مواد ۲ و ۵ هر عضو باید برای هر گروه از اجسام مذکور در پیوست الف، سطوح پیش‌بینی شده خود را برای موارد ذیل تعیین نماید:

الف) تولید از طریق:

(۱) ضرب تولید سالانه از هر جسم کنترل شده در پتانسیل کاهش اوزون، که در رابطه با آن در پیوست الف مشخص گردیده است.

(۲) جمع کردن ارقام حاصل برای هر یک از این گروهها.

(ب) واردات و صادرات، به ترتیب با رعایت (و تغییرات لازم در جزئیات حسب ضرورت) شیوه مقرر در بند فرعی الف)، و

(پ) مصرف، با جمع کردن سطوح پیش‌بینی شده تولید و واردات و تفریق سطح پیش‌بینی شده صادرات، که طبق بند فرعی الف)

و (ب) مشخص شده است ولی، از آغاز ژانویه سال ۱۹۹۳، صادرات اجسام کنترل شده به کشورهای غیر عضو در هنگام محاسبه سطح مصرف کشور عضو صادرکننده تفریق نخواهد شد.

ماده ۴- کنترل تجارت با کشورهای غیر عضو

۱- طی یک سال از تاریخ مجری شدن این پروتکل، هر کشور عضو باید واردات اجسام کنترل شده را از هر کشوری که عضو این پروتکل نیست لغو نماید.

۲- از آغاز ژانویه ۱۹۹۳ هیچ عضو مشمول بند ۱ ماده ۵ نباید هیچگونه جسم کنترل شده‌ای را به هیچ کشور غیر عضو این پروتکل صادر نماید.

۳- ظرف سه سال از تاریخ به اجرا درآمدن این پروتکل، اعضاء باید، با رعایت شیوه‌های عمل پیش‌بینی شده در ماده ۱۰

- و کار
- کنوانسیون، فهرستی از تولیدات محتوی اجسام کنترل شده، به صورت یک ضمیمه تهیه نمایند. اعضای که طبق شیوه‌های عمل مذکور اعتراضی به آن ضمیمه ننموده‌اند، باید طی یک سال پس از قابل اجرا شدن ضمیمه، واردات آن تولیدات را از هر کشوری که عضو این پروتکل نیست ممنوع کنند.
- ۴ - ظرف پنج سال پس از مجری شدن این پروتکل، اعضاء باید، امکان ممنوع ساختن یا محدود کردن واردات تولیدات ساخته شده با (ولی عاری از) اجسام کنترل شده را از کشورهای که عضو این پروتکل نیستند، تعیین نمایند. هر گاه چنین امری عملی تشخیص داده شده کشورهای عضو باید، بارعایت شیوه‌های عمل مذکور در ماده ۱۰ کنوانسیون، فهرستی از آن گونه تولیدات تهیه کنند. اعضای که طبق آن شیوه‌های عملی به فهرست مزبور اعتراض نکرده‌اند، باید طی یک سال پس از قابل اجرا شدن ضمیمه، واردات این محصولات را از هر کشور غیر عضو ممنوع نمایند.
- ۵ - هر عضو باید از صدور تکنولوژی تولید و استفاده از اجسام کنترل شده به کشورهای غیر عضو این پروتکل جلوگیری کند.
- ۶ - هر عضو باید از ارائه و تأمین کمک، سوبسید، اعتبار، ضمانت، برنامه‌های بیمه برای صدور محصولات، تجهیزات، کارخانجات یا تکنولوژی که تولید اجسام کنترل شده را تسهیل کند، به کشورهایی که عضو این پروتکل نیستند خودداری نماید.
- ۷ - بندهای ۵ و ۶ شامل تولیدات، تجهیزات، کارخانجات یا تکنولوژی‌ای نیست که در مهار کردن، بهبود بخشیدن، تغییر شکل دادن یا نابود کردن اجسام کنترل شده کمک می‌کنند یا توسعه اجسام جایگزین را تسهیل می‌نمایند و در نهایت به کاهش پخشهای اجسام کنترل شده مؤثر واقع می‌شوند.
- ۸ - با وجود مقررات این ماده، واردات مذکور در بندهای ۱ و ۳ و ۴ را می‌توان در مورد دولتی که عضو این پروتکل نیست مجاز دانست، هر گاه آن دولت پس از تشکیل جلسه با اعضاء تصمیم گرفته باشد که مفاد ماده ۲ و این ماده را کاملاً رعایت نماید و اطلاعاتی در آن زمینه طبق تعریف ماده ۷ تسلیم کرده باشد.
- ماده ۵ - وضع خاص کشورهای در حال رشد
- ۱ - هر عضوی که در زمره کشورهای در حال رشد است و سطح پیش‌بینی شده مصرف سالانه‌اش را اجسام کنترل شده در تاریخ به اجرا درآمدن پروتکل برای آن کشور یا هر زمان دیگری بعد از آن طی ده سال از تاریخ مجری شدن پروتکل، کمتر از ۰.۳ کیلوگرم سرانه باشد حق خواهد داشت که برای رفع نیازهای داخلی، مراعات تدابیر مربوط به کنترل مذکور در بندهای ۱ تا ۴ ماده ۲ را به مدت ده سال پس از تاریخ مقرر در آن بندها به تعویق اندازد. ولی، آن گونه عضو نباید سطح پیش‌بینی شده مصرف سالانه‌اش از ۰.۳ کیلوگرم تجاوز نماید و چنین عضوی می‌تواند به عنوان پایه برای رعایت تدابیر مربوط به کنترل یا متوسط سطح پیش‌بینی شده مصرف سالانه‌اش را برای دوره بین ۱۹۹۰ لغایت ۱۹۹۷ به مصرف برساند یا یک سطح پیش‌بینی شده مصرف، یعنی ۰.۳ کیلوگرم سرانه را، هر کدام کمتر باشد.
- ۲ - اعضاء تعهد می‌نمایند در جهت دسترسی اعضای که در زمره کشورهای در حال رشد هستند به اجسام و تکنولوژی جایگزینی که به لحاظ زیست‌محیطی بی‌خطرند تسهیلاتی فراهم آورند و به آنها در استفاده صحیح از این اجسام و تکنولوژی جایگزین مساعدت نمایند.
- ۳ - اعضاء متعهد می‌شوند سوبسیدها، کمکها، اعتبارات، تضمین‌ها، یا برنامه‌های بیمه به منظور استفاده کشورهای عضوی که در حال رشد هستند از تکنولوژی یا اجسام و تولیدات جایگزین، به طور دوجانبه یا چند جانبه تأمین کنند.
- ماده ۶ - ارزیابی و بررسی تدابیر مربوط به کنترل
- از آغاز سال ۱۹۹۰ و لااقل هر چهار سال یک بار پس از آن، اعضاء تدابیر مربوط به کنترل پیش‌بینی شده در ماده ۲ را بر اساس اطلاعات موجود علمی، زیست محیطی، فنی و اقتصادی ارزیابی خواهند کرد.
- لااقل یک بار قبل از هر ارزیابی، اعضاء جلسات میز گرد متشکل از کارشناسان واجد شرایط در زمینه‌های موصوف تشکیل خواهند داد و درباره ترکیب این میز گردها و دستور کار آنها تصمیم خواهند گرفت. ظرف یک سال پس از انعقاد جلسات مزبور، میز گردها نتایج کار خود را از طریق دبیرخانه به اطلاع اعضاء خواهند رسانید.

ماده ۷ - گزارش اطلاعات

۱ - هر عضو باید طی سه ماه پس از قبول عضویت، اطلاعات آماری درباره تولید، واردات و صادرات هر یک از اجسام کنترل شده را برای سال ۱۹۸۶، یا بهترین برآوردهای ممکن از این اطلاعات را در مواردی که خود اطلاعات در دسترس نباشند، تسلیم دبیرخانه نماید.

۲ - هر عضو باید اطلاعات آماری در خصوص تولید (با اطلاعات جداگانه درباره مقادیر نابود شده توسط تکنولوژی‌هایی که باید مورد تصویب اعضا قرار گیرند) واردات و صادرات سالیانه خود از آن گونه اجسام را به کشورهای عضو و غیر عضو برای سالی که طی آن عضو می‌شود و برای هر یک از سالهای بعد از آن در اختیار دبیرخانه بگذارد. اطلاعات باید قبل از پایان نه ماه بعد از پایان سالی که اطلاعات مربوط به آن است ارائه گردد.

ماده ۸ - عدم رعایت

کشورهای عضو باید در نخستین اجلاس خود روشها و مکانیسم‌های تشکیلاتی برای تعیین عدم رعایت مقررات این پروتکل و رفتار با اعضایی را که خطای تشخیص داده شده‌اند، مورد بررسی و تصویب قرار دهند.

ماده ۹ - پژوهش، توسعه، آگاهی عمومی و مبادله اطلاعات

۱ - اعضا باید مطابق با قوانین، مقررات و عرف کشور خود و خاصه با توجه به نیازهای کشورهای در حال رشد در پیشبرد پژوهش، توسعه و مبادله اطلاعات در موارد ذیل با یکدیگر به طور مستقیم یا از طریق سازمانهای ذیصلاح بین‌المللی همکاری کنند: (الف) بهترین تکنولوژیها برای اصلاح شیوه‌های مهار کردن، بهبود بخشیدن، تغییر شکل دادن یا از میان بردن اجسام کنترل شده که در نهایت موجب کاهش پخشهای آنها می‌گردد.

(ب) جایگزینیهای ممکن برای اجسام کنترل شده، تولیدات حاوی این اجسام و محصولات ساخته شده با آنها، و (پ) هزینه‌ها و سود استراتژیهای کنترل مربوط.

۲ - اعضا باید در پیشبرد آگاهی عمومی از اثرات زیست محیطی پخشهای اجسام کنترل شده و سایر اجسامی که موجب کاهش لایه اوزون می‌گردند، منفرداً، مشترکاً یا از طریق سازمانهای ذیصلاح بین‌المللی همکاری کنند.

۳ - ظرف دو سال پس از به اجرا درآمدن این پروتکل و هر دو سال یک بار پس از آن، هر عضو باید خلاصه‌ای از فعالیت‌هایی که بر اساس این ماده به عمل آورده است تسلیم دبیرخانه نماید.

ماده ۱۰ - مساعدت فنی

۱ - اعضا باید از چهارچوب مقررات ماده ۴ کنوانسیون و خاصه با توجه به نیازهای کشورهای در حال رشد در تأمین کمکهای فنی به منظور تسهیل مشارکت در این پروتکل و اجرای آن همکاری نمایند.

۲ - هر عضو یا امضاءکننده این پروتکل می‌تواند درخواستی برای دریافت مساعدت فنی به منظور مشارکت در پروتکل یا اجرای آن به دبیرخانه تسلیم کند.

۳ - اعضا باید در نخستین اجلاسشان مذاکرات مربوط به طرق اجرای تعهدات مندرج در ماده ۹ و بندهای ۱ و ۲ این ماده، از جمله تهیه طرحهای کار را آغاز نمایند. در این طرحهای کار باید توجه خاص به نیازها و اوضاع و شرایط کشورهای در حال رشد مبذول گردد. دولتها و سازمانهای یکپارچه‌سازی اقتصادی که عضو این پروتکل نیستند باید به شرکت در فعالیتهای مشخص شده در این طرحهای کار ترغیب گردند.

ماده ۱۱ - جلسات اعضا

۱ - اعضا در فواصل زمان منظم جلساتی خواهند داشت. دبیرخانه نخستین جلسه اعضا را قبل از پایان اولین سال بعد از تاریخ قابل اجرا شدن این پروتکل و همراه با اجلاس کنفرانس اعضا کنوانسیون هر گاه انعقاد اجلاس اخیرالذکر برای این دوره زمانی منظور گردیده باشد، تشکیل خواهد داد.

۲ - هر گاه اعضا به نحو دیگری تصمیم نگرفته باشند، جلسات عادی بعدی همراه با جلسات کنفرانس اعضا کنوانسیون، جلسات

- و کار
- فوق العاده اعضا در زمانهای دیگری که در صورت لزوم جلسه اعضا تعیین خواهد کرد، یا به درخواست کتبی یکی از اعضا تشکیل خواهد شد، مشروط به این که ظرف شش ماه پس از دریافت این درخواست از دبیرخانه لااقل یک سوم اعضا از آن پشتیبانی کرده باشند.
- ۳- اعضا باید در نخستین اجلاس خود.
- (الف) به اتفاق آراء آیین نامه داخلی جلسات خود را تصویب نمایند،
- (ب) به اتفاق آراء مقررات مالی مورد اشاره در بند ۲، ماده ۳ را تصویب کنند،
- (پ) میزگردها را تعیین کنند و حدود اختیارات مذکور در ماده ۶ را مشخص نمایند،
- (ت) روشها و مکانیسمهای تشکیلاتی مذکور در ماده ۸ را مورد بررسی و تصویب قرار دهند،
- (ث) تهیه طرحهای کار را مطابق بند ۳، ماده ۱۰ آغاز کنند.
- ۴- وظایف جلسات اعضا به شرح ذیل خواهد بود:
- (الف) بررسی اجرای این پروتکل،
- (ب) تصمیمگیری درباره هر گونه تعدیل یا کاهش مذکور در بند ۹، ماده ۲،
- (پ) تصمیمگیری درباره هر گونه افزایش یا حذف اجسام از هر یک از پیوستهای و نیز تصمیمگیری در خصوص تدابیر مربوط به کنترل مربوطه طبق بند ۱۰ ماده ۲،
- (ت) در موارد لزوم، تعیین رهنمودها و روشهای علمی برای گزارش اطلاعات، طبق مقررات پیشبینی شده در ماده ۷ و بند ۳ ماده ۹،
- (ث) بررسی درخواستهای مربوط به مساعدتهای فنی که بر اساس بند ۲، ماده ۱۰ تقدیم شده اند،
- (ج) بررسی گزارشهای تهیه شده توسط دبیرخانه طبق بند فرعی، (پ)، ماده ۱۲،
- (ح) بررسی و تصویب (حسب اقتضاء) پیشنهادهای اصلاح این پروتکل، یا هر پیوست آن و یا هر پیوست جدید،
- (خ) بررسی و تصویب بودجه برای اجرای این پروتکل، و
- (د) بررسی و تعهد هر گونه اقدام اضافی که ممکن است برای تحقق اهداف این پروتکل لازم باشد.
- ۵- سازمان ملل، سازمانهای تخصصی آن و سازمان انرژی اتمی بینالمللی و نیز هر دولتی که عضو این پروتکل نیست، می توانند نمایندگان خود را به عنوان ناظر در جلسات اعضا کنوانسیون شرکت دهند.
- درخواست هر ارگان یا سازمان خواه ملی و خواه بینالمللی، دولتی یا غیر دولتی، واجد شرایط در زمینههای مربوط به حفاظت لایه اوزون، که تمایل خود را جهت اعزام نماینده خود به عنوان ناظر به جلسات اعضا کنوانسیون به دبیرخانه اطلاع داده است، ممکن است مورد قبول واقع شود، مگر آنکه لااقل یک سوم اعضا حاضر مخالفت کنند. پذیرش و شرکت ناظران تابع آیین نامه داخلی تصویب شده از جانب اعضا خواهد بود.
- ماده ۱۲- دبیرخانه
- (الف) ترتیبات تشکیل جلسات اعضا را فراهم خواهد کرد و خدمات مربوط را، طبق مقررات ماده ۱۱ ارائه خواهد داد،
- (ب) دریافت اطلاعات تهیه شده طبق ماه ۷ و در صورت درخواست هر عضو در دسترس گذاشتن آنها،
- (پ) تهیه مرتب گزارش بر اساس اطلاعات واصل طبق مواد ۷ و ۹ و توزیع منظم آنها بین اعضا.
- (ت) در صورت دریافت درخواست کمک فنی، طبق ماده ۱۰، در جریان گذاشتن اعضا به منظور تسهیل تأمین آن گونه مساعدتها.
- (ث) ترغیب کشورهای غیر عضو به حضور در جلسات اعضا و به عنوان ناظر و اقدام طبق مقررات این پروتکل.
- (ج) ارائه اطلاعات و درخواستهای (حسب اقتضاء) مذکور در بندهای فرعی (ب) و (ت) به آن گونه ناظران غیر عضو و،
- (چ) انجام وظایف دیگر که اعضا ممکن است به منظور تحقق اهداف این پروتکل به آن محول نمایند.
- ماده ۱۳- مقررات مالی

- ۱ - وجوه مورد نیاز برای اجراء این پروتکل، از جمله آنچه برای انجام وظیفه دبیرخانه مربوط به این پروتکل لازم است منحصرأً و کار از محل کمکهای مالی اعضاء تأمین خواهد شد.
- ۲ - اعضاء در نخستین جلسه خود به اتفاق آراء مقررات مربوط به اجراء این پروتکل را تصویب خواهند کرد.
- ماده ۱۴ - ارتباط این پروتکل به کنوانسیون هر گاه به نحوی دیگری در این پروتکل تصریح نشده باشد، مقررات کنوانسیون مربوط به پروتکلهای شامل این پروتکل نیز خواهد بود.
- ماده ۱۵ - امضاء این پروتکل برای امضاء دولتها و سازمانهای یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای در ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۷ در مونرآل و از ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۷ تا ۱۶ ژانویه ۱۹۸۸ در اتاوا، و از ۱۷ ژانویه ۱۹۸۸ تا ۱۵ سپتامبر ۱۹۸۸ در مقر سازمان ملل در نیویورک مفتوح خواهد بود.
- ماده ۱۶ - لازم الاجرا گردیدن
- ۱ - این پروتکل در اول ژانویه ۱۹۸۹ لازم الاجرا خواهد شد، مشروط بر این که حداقل یازده سند تصویب، پذیرش، موافقت پروتکل یا الحاق به آن، توسط دولتها یا سازمانهای یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای، که نمایانگر لااقل دو سوم مصرف جهانی از اجسام کنترل شده باشد ابلاغ گردیده و مقررات بند ۱، ماده ۱۷ کنوانسیون اجراء شده باشد. در صورتی که این شروط تا آن تاریخ تحقق نیافته باشد، پروتکل در نودمین روز بعد از تاریخی که شروط اجراء شده‌اند لازم الاجرا خواهد گردید.
- ۲ - به منظور اجرای بند ۱، هر سندی که توسط یک سازمان یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای ایداع شده باشد، به عنوان مدرک اضافی بر مدارکی که دولتهای عضو آن سازمان ایداع کرده‌اند، محسوب نخواهد شد.
- ۳ - بعد از لازم الاجرا شدن این پروتکل، هر دولت یا سازمان یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای در نودمین روز بعد از تاریخ ایداع مدارک تصویب، پذیرش موافقت یا الحاق خود، عضو پروتکل خواهد بود.
- ماده ۱۷ - اعضایی که بعد از لازم الاجرا شدن به پروتکل می‌پیوندند طبق ماده ۵ هر دولت یا سازمان یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای که بعد از تاریخ مجری شدن پروتکل عضو آن می‌گردد، باید فی الفور کلیه تعهدات موضوع ماده ۲ و نیز ماده ۴ را، که در آن تاریخ شامل حال آن دولتها و سازمانهای یکپارچهسازی اقتصادی منطقه‌ای را شامل می‌گردد که در تاریخ لازم الاجرا شدن پروتکل عضو آن می‌شوند، ایفا نمایند.
- ماده ۱۸ - شروط هیچ شرطی در این پروتکل پیش‌بینی نشده است.
- ماده ۱۹ - رجوع به منظور اجرای این پروتکل، مقررات ماده ۱۹ کنوانسیون مربوط به رجوع، جز در مورد اعضاء مذکور در بند ۱، ماده ۵، قابل اجراء است. چنین عضوی می‌تواند با اعلام کتبی به مرجع امانتدار، در هر زمان پس از چهار سال از تاریخ قبول تعهدات مشخص شده در بندهای ۱ تا ۴ ماده ۲، از الحاق خود به پروتکل رجوع نماید. چنین رجوعی بعد از انقضای یک سال از تاریخ وصول آن توسط مرجع امانتدار، یا هر تاریخ بعدی که در اعلامیه رجوع مشخص شده باشد، مؤثر خواهد بود.
- ماده ۲۰ - متون معتبر اصل این پروتکل که به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تهیه گردیده و کلیه آنها از اعتبار واحدی برخوردارند می‌بایستی نزد دبیر کل سازمان ملل متحد ایداع شود.
- در تصدیق و تسجیل مراتب فوق، اینجانب امضاءکننده ذیل، که دارای اختیار لازم در این مورد هستم، این پروتکل را امضاء نمودم. منعقد در مونرآل در تاریخ ۷ سپتامبر ۱۹۸۷

گروه الف

گروه جسم پتانسیل کاهش اوزون *

گروه ۱

CFC - 11) CFCL3) ۱۰۰

CFC - 12) CF2CL2) ۱۰۰

CFC - 113) C2F3CL3) ۰.۸

CFC - 114) C2F4CL2) ۱۰۰

CFC - 115) C2F5CL) ۰.۶

گروه ۲

CF2BrCL (halon-1211) ۳۰۰

halon-1301) CF3Br) ۱۰۰۰

halon-2402) C2F4Br2) (در این زمینه)

* <<پاورقی: این پتانسیل‌های کاهش دهنده اوزون برآوردهای مبتنی بر دانش موجود می‌باشند و به طور ادواری مورد بررسی و تجدید نظر قرار خواهند گرفت.>>

اظهارات انجام شده در زمان تصویب مصوبه نهایی کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار درباره لایه اوزون *

* <<پاورقی: کنفرانس موافقت نمود که اظهارات مشروح در بندهای ۱ تا ۳، انجام شده در ۲۱ مارس ۱۹۸۵ و اظهارات مندرج در بندهای ۴ و ۵، طرح شده در ۲۲ مارس ۱۹۸۵ باید به مصوبه نهایی منضم گردد.>>

۱ - هیأت‌های نمایندگی استرالیا، اتریش، بلژیک، کانادا، شیلی، دانمارک، فنلاند، فرانسه، جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا، هلند، زلاند نو، نروژ، سوئد، سوئیس، و انگلستان مراتب تأسف خود را از فقدان هر گونه مقرراتی در کنوانسیون وین برای حفاظت لایه اوزون جهت حل و فصل اجباری اختلافات توسط اشخاص ثالث، به درخواست یکی از اعضاء اعلام می‌دارند. هیأت‌های مزبور در تأیید حمایت قبلی خود از برقراری چنین رویه‌ای از کلیه اعضای کنوانسیون تقاضا دارند که به موجب بند ۳ ماده ۱۱ کنوانسیون از امکان صدور اعلامیه‌ای در این رابطه استفاده ننمایند.

۲ - هیأت نمایندگی مصر بر اهمیتی که دولتش برای مساعی ملی و بین‌المللی در جهت حفاظت از محیط زیست از جمله حفاظت لایه اوزون قائل است تأکید می‌نماید و بدین جهت از آغاز در کارهای مقدماتی کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار، درباره حفظ لایه اوزون در تصویب کنوانسیون و قطعنامه‌های مربوط شرکت جسته است.

هیأت نمایندگی مصر در عین حال که با اتفاق نظر شرکت‌کنندگان بر ماده یک کنوانسیون موافق است، بر این نظر است که آن ماده نسبت به همه‌سازمانهای منطقه‌ای از جمله سازمان اتحاد آفریقا و پیمان دولتهای عرب قابل اجراء می‌باشد. مشروط به این که سازمانهای مزبور واجد شرایط مندرج در آن ماده بوده باشند، بدین معنی که دارای صلاحیت لازم نسبت به امور موضوع کنوانسیون حاضر بوده و رسماً طبق نظامنامه‌های داخلی خود از طرف دولتهای متبوع کسب اختیار کرده باشند. و نیز ضمن موافقت با اتفاق نظر بر ماده ۲ کنوانسیون، هیأت نمایندگی مصر چنین اظهار می‌دارد که نخستین جمله بند ۲ ماده مزبور باید در پرتو سومین بند مقدمه تعبیر و تفسیر شود. با توافق بر اتفاق نظر بر قطعنامه شماره ۱ درباره ترتیبات سازمانی و مالی، هیأت نمایندگی مصر اعلام می‌دارد که طبق سومین بند مقدمه و قطعنامه لطمه‌ای به موضع آن نمایندگی درباره روش سرشکن کردن

- و کار
- ۱- سهمیه‌ها بین کشورهای عضو، با توجه خاص به شق ۲، که آن هیأت طی مباحثات مربوط به سند مقدماتی ۹۴.۱۳ enep/wg مورد حمایت قرار داده بود، و طبق آن ۸۰٪ هزینه‌ها توسط کشورهای صنعتی تأمین و ۲۰٪ باقیمانده بر اساس جدول ارزیابی سازمان ملل بین کشورهای عضو سرشکن می‌گردید، وارد نخواهد بود.
- ۲- در خصوص قطعنامه شماره ۲ درباره "پروتکل مربوط به کلوروفلورواورو کاربن‌ها" هیأت نمایندگی ژاپس بر این عقیده است که تصمیم درباره این است که آیا کار مربوط به یک پروتکل را باید ادامه داد یا خیر، باید موقوف به روشن شدن نتایج کار "کمیته هماهنگی درباره لایه اوزون" باشد. ثانیاً در مورد بند ۶ قطعنامه فوق‌الذکر، هیأت نمایندگی ژاپن معتقد است که هر کشور باید راساً تصمیم بگیرد که چگونه پخش کلوروفلورواورو کاربن‌ها را کنترل نماید.
- ۳- هیأت نمایندگی اسپانیا اعلام می‌دارد که بر اساس مفاد بیانات مورخ ۲۱ مارس ۱۹۸۵ رئیس کنفرانس، برداشت دولت متبوعش از بند ۶ قطعنامه درباره یک پروتکل مربوط به کلوروفلورواورو کاربن‌ها این است که مخاطب بند مزبور انحصاراً خود کشورهایایی هستند که لازم است حدود تولید یا استعمال خود را کنترل کنند و نه کشورهای ثالث یا سازمانهای منطقه‌ای مربوط به آن کشورها.
- ۴- هیأت نمایندگی دولت ایالات متحده آمریکا اعلام می‌دارد که برداشت آن هیأت از ماده ۱۵ کنوانسیون بدین گونه است که سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی که هیچ یک از دولتهای عضو آن طرف این کنوانسیون یا پروتکل‌های مربوط نیستند، هر یک فقط دارای یک رأی می‌باشند. همچنین این هیأت بر این عقیده است که ماده ۱۵ اجازه رأی دادن مضاعف توسط سازمانهای منطقه‌ای یکپارچه‌سازی اقتصادی دولتهای عضو آنها را تجویز ننموده بدین معنی که سازمانهای مزبور نباید هیچگاه علاوه بر کشورهای عضو خود که طرف کنوانسیون یا پروتکل مربوط می‌باشند، رأی بدهند یا برعکس.
- ۵- قانون فوق مشتمل بر ماده واحده به انضمام متن کنوانسیون شامل بر مقدمه و ۲۱ ماده و ۲ الحاقیه و یک پروتکل در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ هفتم آذر ماه یک هزار و سیصد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۸.۹.۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.
- رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی